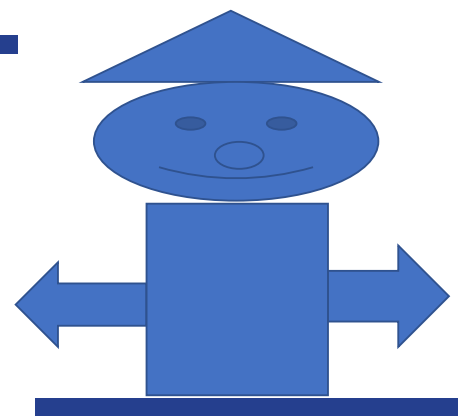

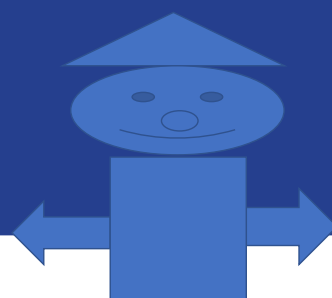
Het Nieuws van de Eerste Naald

Wouter Gielen: hoofdredacteur

Deze krant werd mogelijk gemaakt dankzij al
onze medewerkers en onze hoofdredacteur.

Veel leesplezier!!!

MOPPEN

1. Vertel eens Tom vraagt de meester, Wat betekent uit noodzaak handelen?
Als ik op mijn rapport de handtekening van mijn vader namaak, meester.
2. Carla tegen een vriendin, en toen heb ik gezegd dat ik hem niet meer wilde zien.'
En was hij den wegelopen? Neen hij deed gewoon het licht uit.
3. Wat moet u hier voor de deur van mijn dochters hun slaapkamer?
O, pardon. Ik dacht dat het die van uw vrouw was.
4. Een man zegt tegen zijn bovenbuurman: heeft u mij vanmorgen om vijf uur niet op het plafond horen bonken?
Jawel hoor zegt de bovenbuurman, maar dat was niet erg, want ik was toch op mijn trompet aan het spelen.
5. Erik komt vol trots op school en vertelt aan zijn vrienden dat zijn hond kan liegen.
'Wat een onzin', roepen zijn vrienden in koor. 'Maar het is echt waar!' zegt Erik.
'Als ik hem vraag: "Wat doet de poes?" dan antwoordt hij: "Woef, woef!"
Zie je wel dat hij kan liegen.'
6. Waar werk je?
Op een nummerbureau. Een nummerbureau? Wat ts dat? Een bordeel
7. Wat is Esperanto pa? Vraagt zoonlief. Dat is een wereldtaal' , antwoordt de vader.
'En waar wordt deze taal dan gesproken? Nergens.
8. Vertel eens, vraagt de juf aan haar leerlingen. Welke bergen in Europa worden het meest bezocht door toeristen? De leerlingen antwoorden tegelijkertijd herbergen juf.

Nieuws

Heldendaad onderweg

Wat een gewone achtervolging leek, is uitgedraaid op een echte nachtmerrie, want een auto ging plots overkop, de bestuurder was een vrouw van 40 jaar. Buiten enkele schaafwonden na, kwam ze er gelukkig maar nog goed vanaf, maar de ravage was niet om aan te zien.

Op een mooie lentedag, in maart besloot de vrouw, om samen met haar 16 jarige dochter een beetje te oefenen op het rijden, toen haar dochter telefoon van haar vriend kreeg voor samen naar het bal te gaan. Het meisje twijfelde niet, en zo reden het tweetal terug naar huis.

Het meisje maakte zich bij thuiskomst klaar, om samen met haar vriend een avondje uit te gaan, bij vertrek begon er een echte spannende rit. Want plotseling reed er een auto achter hun wagen en begon de passagier van de achterste wagen te schieten.

Toen de moeder opkeek zag ze de politie achter haar rijden. Achteraf bekeken was het duidelijk waarom, want de politie was opzoek naar een vrouw die op haar leek. Want de gezochte vrouw zou iets gestolen hebben, en nog wel bij haar ex man.

Plotseling reed de politie niet meer achter haar aan, de vrouw zette

haar dochter af, en reed ze de straat uit, plotseling moest de moeder heel hard remmen voor een auto die midden op de baan stond.

De auto van de gezochte vrouw dus, deze vrouw zat er ook nog in. De 40 jarige moeder kon de wagen niet meer ontwijken, en plotseling ging haar wagen dus overkop. De politie kon de gezochte vrouw oppakken en de 40 jarige moeder werd door de intussen opgebeldde hulpdiensten verzorgd en naar huis gebracht, want de moeder kon natuurlijk niet meer verder rijden.

De moeder is dus een echte heldin, en dit ondanks het voorval vond ze het helemaal niet erg dat haar wagen, naar het wagenkerkhof moest worden gebracht, en de andere vrouw werd ondervraagd rond de feiten en bekende direct. Deze vrouw kreeg een boete en moest het gestolen voorwerp terug aan haar ex man bezorgen.

Het gezin van de 40 jarige heldin werd op de hoogte gebracht, en iedereen van de burens kwam de vrouw feliciteren. Een echte heldin die het waarmaakte om zonder politie de dader te vinden, dat is deze vrouw. Hopelijk mogen wij in ons land nog vele helden vinden, want een held kunnen wij in België gebruiken. Waar dit incident heeft plaatsgevonden? Wel, ergens in Turnhout. Waar juist mogen wij niet bekend maken.

Een ware triller dat was het, maar gelukkig met een goede afloop. Gelukkig vielen er geen gewonden of doden bij de schietpartij. De vrouw besefte pas een dag nadien wat ze heeft verricht, en weet je wat? Iedereen is nog steeds trots op deze heldendaad op de weg.

Een leven van muziek

Een echte muzikante is veel met muziek aan de slag dat weten wij allemaal, iedereen die iets van muziek kent weet dat het niet simpel is om een carrière als zanger of zangeres uit te bouwen. Sommige kiezen ervoor om op hun eigen verder te doen terwijl de meeste mensen echt gaan voor hun carrière. Niet slecht bedoelt maar wel de waarheid.

Dit doet ons denken aan de pre selecties van het Eurosongfestival in 2008 waar het liedje 'game over' werd gezongen door een leuke vrouw. Na jarenlang niets meer van haar vernomen te hebben, zochten wij haar op. Het was een mooie lentedag in april, en zaten buiten op een leuk terrasje in Tessenderlo voor een leuk gesprek.

Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?

Ik ben Esther Sels, ik woon in Ham met mijn hondje Hobie en ik ben 39 jaar.

Wat doe je tijdens het dagelijkse leven zoal allemaal?

Ik ben sinds vorig jaar fulltime zangeres, dus mijn dagen bestaan voornamelijk uit zingen. Aangezien ik alles in eigen beheer doe en niet samenwerk met een managementbureau regel ik dus ook al mijn boekingen en optredens zelf.

Wat zijn je hobby's?

Ik sport nogal veel de laatste tijd. Zo ben ik sinds een jaar aan het

muurklimmen (boulderen), als het mooi weer is ga ik regelmatig een ritje maken op de koersfiets en sinds kort ben ik ook aan het padellen.

Sommige lezers kennen je van een vroegere zaak waar je ging helpen namelijk De Largo, kan je eens even uitleggen hoe je in de horeca terecht kwam?

Oh, dat is al heel lang geleden intussen, maar dat klopt inderdaad. Ik ben daar terecht gekomen via mijn toenmalige partner, Peter Segers, die intussen helaas gestorven is... Door omstandigheden ben ik hem toen, tijdelijk, beginnen helpen omdat hij handen tekort kwam en dat is dan uiteindelijk toch wel 3 jaar geworden. Ik hield me vooral bezig met bestellingen, perso-

neel en wat boekhoudkundige zaken. Fijn om te doen, maar horeca is toch niet helemaal voor mij weggelegd. Laat mij maar zingen ;-)

Hoe begon je eigenlijk aan je zangcarrière?

Als klein kind van 3 jaar begon ik al te zingen en die passie werd steeds groter en groter. Op mijn 8ste schreef ik me in voor de Young-Artists-School in Antwerpen waar ik intensief zang- en danslessen kreeg en zo is de bal aan het rollen gegaan. Rond diezelfde tijd deed ik regelmatig mee met playbackshows als Vaya Con Dios en op mijn 16e begon dan het échte avontuur en won ik de VTM-Soundmixshow. Daarna volgde een platencontract en mijn aller-

eerste single “Wanna be a star”. Ondanks mijn drukke agenda besloot ik toch verder te studeren voor onderwijzeres, want ik vond het wel belangrijk om een bachelor op zak te hebben. En enkele jaren later begon het opnieuw te kriebelen om te gaan zingen en volgde Idool 2007.

Wat is er eigenlijk zo bijzonder aan zingen?

Zingen is voor mij het mooiste wat er bestaat. Het maakt me intens gelukkig. Voornamelijk omdat ik met mijn stem mensen kan raken en tot diep in hun binnenste kan beroeren.

Ook voor mezelf is zingen een belangrijk onderdeel in het verwerken van emoties en intense ervaringen in mijn leven. Het is een uitlaatklep. Ik kan me via muziek het best uitdrukken en mijn emoties uiten.

Sinds corona ben ik ook zelf liedjes beginnen schrijven en dat is voor mij de kers op de taart, want op die manier kan ik niet alleen mijn emoties uiten, maar ook mijn ziel laten spreken.

Je nam deel aan Idool 2007, hoe beleefde je deze zangwedstrijd? Was je eigenlijk heel ontgoochelt met je 2de

plaats? Wat kan je je hierover nog herinneren?

Idool staat voor mij in de top 3 van mooiste ervaringen uit mijn leven. Ik kan het niet geloven dat het intussen al 15 jaar geleden is. Eerlijk? Ik kijk er nog vaak met heimwee naar terug. Het parcours dat ik daar heb afgelegd, alles wat

ik daar geleerd heb, de mensen die ik heb leren kennen, de ervaringen, de intense beleving en het feit dat ik het programma van begin tot einde heb mogen meedoen, maken dat Idool 2007 allesbehalve een teleurstelling was. Integendeel! Het was een overwinning!

Esther, je bent een echte Vlaamse nachtegaal. Met jouw stem kom je ooit nog eens in de top 100 met een mooi nummer terecht. Bedankt voor het leuke gesprek, en de nodige moeite dat je voor ons deed, en wensen je nog veel succes toe in je verdere carrière als zangeres, en hopen je nog eens terug te ontmoeten.

Jawel, een mooie Vlaamse nachtegaal, met zoveel zangtalent als Esther is er maar één in de muziekwereld. Daarom dit. Een passie voor muziek is niet alles, maar toch veel. Wij hopen alvast dat Esther alsnog de absolute wereldster van ons land wordt. Want jawel, Esther heeft een leven van muziek.

Wil je meer weten over Esther? Surf dan naar [https:// www.esthersels.be](https://www.esthersels.be)

Te lang onderweg

In het verleden al veel besproken, maar nog steeds blijft dit nog altijd een groot probleem. Vele leerlingen uit het buitengewoon onderwijs zitten nog altijd urenlang in de schoolbus, Er is dan wel meer vervoer en centen voorzien, maar de vraag is, of dat al dan niet zal helpen, want op de dag van heden telt het leerlingenvervoer een 20tal bussen meer dan tijdens het voorbije schooljaar maar toch blijft dit nog niet genoeg.

Het is elk schooljaar het zelfde verhaal, maar nu is het toch echt wel een schande, één leerling moest tijdens de eerste weken van het schooljaar al om 6u50 in de schoolbus stappen, dit valt nog mee want de laatste weken werd deze leerling al om 6u10 opgehaald, dit terwijl de school pas om 8u45 begint. Ook de busbegeleider is dit probleem grondig moe.

Elke morgen moet ik al om 4u 's morgens bij mij thuis vertrekken, meldt de busbegeleider aan onze krant, want ik moet tijdig in de schoolbus zitten en dat is om 5u. Want anders geraken wij niet tijdig aan de school. Normaal mogen er geen leerlingen voor 7u in de schoolbus zitten, maar wij kregen maar liefs een 30tal leerlingen bij in de bus, en deze wonen niet allemaal bij elkaar in de buurt, het is zelfs naar elke leerling een half uur rijden, op enkele leerlingen na. Zo rijden wij één klein uurtje en 10 minuten naar de eerste leerling toe.

Dit is nog maar het begin, want er zijn leerlingen bij met een kleine blaas, en dit is bijzonder vervelend, want als je heel lang onderweg bent en je moet nodig plassen, tja dan moet je als buschauffeur wel ergens stoppen. Dit beleefde een tijdje geleden de buschauffeur van bus 9 uit Genk bij zijn dagelijks rit naar een school uit het buitengewoon on-

derwijs. De eerste leerling stapte om 6u40 in de bus, een uurtje later moest hij heel dringend naar het toilet, en melde dit tegen de busbegeleider.

Normaal mogen wij niet stoppen, want de leerlingen krijgen in de school of thuis voldoende tijd om naar het toilet te gaan, maar deze leerling heeft een gekend probleem want hij heeft suikerziekte, maar dit niet alleen, want hij heeft ook een hele kleine blaas, want het is niet de eerste keer dat dit voorval gebeurde maar goed melde de busbegeleider aan onze krant.

Daarom moest de chauffeur wel stoppen en was hij gelukkig maar toch wel tijdig uit de bus. Maar wat heeft dit nu met het leerlingenvervoer te maken? Wel, als je heel lang in de bus zit kan je natuurlijk niet naar het toilet, en dit is bij vele leerlingen wel een heel groot probleem.

Sommige leerlingen zitten zonder te overdrijven nog altijd vijf uur in de schoolbus terwijl er extra centen voor meer bussen in te zetten beloofd is, maar niemand merkt er iets van, ook wordt dit probleem nog erger. En dit elk schooljaar opnieuw, dat weet ook onze Vlaamse minister van Onderwijs, namelijk Ben Weyts. Maar een pasklare oplossing

is er jammer genoeg nog niet, maar men is al jaren met De Lijn een oplossing aan zoeken, maar altijd met een tevergeefs resultaat.

Er werd wel een proefproject georganiseerd, maar dit helaas zondeen echt resultaat, want de leerlingen waren tijdens dit proefproject altijd heel lang onderweg, en dit ondanks het aangepast schema, van het leerlingenvervoer. Dit komt onder meer omwille dat er veel te weinig hieraan wordt gespendeerd door degene die hieraan moeten werken.

Voor 30,000 leerlingen uit het buitengewoon onderwijs is dit echt wel een vervelende situatie, hopelijk vindt men toch nog een oplossing voor dit probleem, maar problemen zijn er wel om op te lossen.

Ook al is hierover veel gezegd en geschreven, maar zonder leerlingenvervoer kan het buitengewoon onderwijs niet verder, dus moet men ook een beetje moeite doen en zorgen dat iedereen veilig en wel op school geraken, zonder urenlang is de bus te moeten zitten. Want neen dit kan niet!

Vermoedelijk Slecht Nieuws

Sommige mensen klagen over de te hoge werkdruk, maar wat moet men dan zeggen over mensen uit de zorgsector? Want het werken in deze sector wordt steeds moeilijker voor begeleiders, en zeker met het nieuws dat onze redactie onlangs vernam.

De begeleiders uit de dagcentra's van tegenwoordig verdienen het totaal niet, maar toch moeten ze een bijzonder blad krijgen, namelijk een blad dat altijd straf heeft. Altijd staat men klaar om mensen met een beperking te helpen, maar

toch is een blad dat straf heeft binnen enkele jaren toch verplicht, want anders zou men deze mensen blijkbaar niet goed kunnen begeleiden. Maar wij weten allemaal dat men mensen met een beperking beter zonder een blad van de straf

kunnen begeleiden, dan met een strafblad, want anders komt er te veel druk op de begeleiders en dit mag zeker niet het geval zijn. Maar hier blijft het ook niet bij, want men moet via een uittreksel kunnen bewijzen dat je als begeleider zijnde een strafblad hebt.

Dit is natuurlijk voor niemand leuk, want de begeleiders komen ook in een boek te staan, met daarnaast ook hun gegevens erbij, hierin wordt ook genoteerd wat men die week allemaal heeft gedaan.

De begeleiders weten nog van niets, alle dit wordt toch beweerd. Maar één ding is zeker de volgende jaren zal het zeker en vast overal in ons land nog gaan stormen in de zorginstellingen. Wat men ook beweerd moet je niet altijd geloven, want wat de echte waarheid hierover is weet niemand. We hopen in elk geval dat het niet zover komt, en hopen dat de druk voor hun mee zal vallen en dit zonder veel breuken of pijn, want bij een val kan je breuken of pijn hebben. Dit nieuws brengen is voor niemand leuk, ook niet voor de begeleiders.

INTERVIEW

Alleen is niet met 2

Alleen is niet met 2. Dat weet iedereen, maar toch voelen wij ons eenzaam en willen we iemand om mee te spreken. Daarom trokken wij op een regachtige zondag in juni erop uit, voor een wandeling op zoek naar succes, en dat vonden wij ook. Want plotseling kwamen wij een vriendelijke dame tegen en begonnen wij met deze dame te spreken.

Na een kort gesprek spraken wij af in de bloesemstreek in Sint-Truiden om samen een wandeling te maken en met elkaar verder te spreken. Deze dame liet wel op zich wachten, want ze was verkeerd gereden. Na 5 minuten wachten arriveerde ze uiteindelijk toch, en kon ons gesprek beginnen.

vervolg van intervieww:

Alleen is niet met 2

Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?

Mijn naam is Hilde, ben 40 jaar en woon in Geel. Ik heb 2 zonen van 6 en 12 jaar.

Wet zijn je hobby's?

Mijn hobby's zijn, dansen, wandelen en op stap gaan.

Wat doe je zoal allemaal tijdens het dagelijkse leven?

Tijdens het dagelijkse leven ga ik naar school, en doe ik stage. Natuurlijk zorg ik ook voor mijn kinderen en probeer ik zo goed mogelijk ook mijn huishouden te kunnen doen.

Je studeert nog, waarvoor ben je aan het studeren?

Wel, ik ben de studierichting jeugd- en gehandicaptenzorg aan het volgen. Dankzij mijn ervaringen kan ik deze opleiding volgen. De laatste jaren kriebelde het om in de gehandicaptenzorg te gaan werken. Het is zeker een positieve uitdaging.!

Waar wil je na je studies zoal gaan werken?

Ik zou het liefste in een Dagcentrum willen gaan werken, omdat ik daar de afwisseling van de verschillende ateliers en leefgroepen heb. Dit zou ook perfect uitkomen met mijn gezin.

Wil je aan onze lezers eens even uitleggen wat er zo leuk is aan studeren?

Door te studeren ben ik met vele zaken bij, en er worden ook veel praktijkvoorbeelden gegeven, wat de les-

sen aangenamer maakt. Maar ik ga niet ontkennen dat het een pittige opleiding is.

Je deed stage bij Het Eepos, welke herinnering zal voor jou het meeste bijblijven?

De werking van Het Eepos, en de verschillende voorzieningen. Ik heb enkel ervaring met Dagcentrum Vogelzang en de mobiele dienst. Wat mij vooral opvalt is de intentie, zalig om te zien. Automatische en zegje horen hier ook bij. Dit zijn ook belangrijke pijlers.

Wat zijn voor jou de mooiste plaatsen van Geel?

Ik woon al sinds mijn geboorte in Geel, maar ik ben er zeker van dat ik alle mooie plaatsen in Geel nog niet ken. Voor mij persoonlijk vind ik de Belse bossen een mooie plaats. En zeker bij mooi weer is dit de ideale plaats om te ontspannen. Je kan er door de bossen wandelen, langs het water en op de kapucienenerg kan je rustig picknicken. De kinderen kunnen van de berg rollen, putten graven of een kamp bouwen. Meer heeft een mens niet nodig. J Zamels broek is ook een toppertje om te wandelen.

Wat maakt de stad Geel voor jou zo speciaal?

Ik ben geboren en getogen in Geel. Ik kan het mij niet inbeelden dat ik in een andere stad zou gaan wonen. Ik woon overal dichtbij, en rijdt dan ook veel met de fiets. Dat noemt men zeker gemakzucht he? Ik ken

hier ook veel inwoners, dus ben bijna een B.G. (Bekende Gelenaar) Hoera!

Wat mis je nog in Geel?

De stad Geel mag best nog wat vriendelijker zijn. Nog wat meer groen in de stad zou beter zijn, maar daar zijn ze mee bezig. De markt mag ook nog wat meer ingekleurd worden.

Een heel leuk gesprek, en een prachtige wandeling. Dat was een echte meevaler. Plotseling begon het te onwieren, en reden wij naar het Geels Volkshuis om met een drankje en een hapje na te praten.

Hilde, bedankt voor de moeite en tijd. En nog veel succes met je verdere studies. Hopelijk zien wij elkaar nog eens terug. Wie zich eenzaam voelt moet zeker iemand gaan zoeken om te spreken of een gezellige wandeling te maken, want alleen is niet met 2.

Racisme, voor niemand leuk

Vele onder ons begrijpen precies niet wat het is om geconfronteerd te worden met racisme, maar voor mensen met een ander huidskleur, of degene die in een ander land geboren zijn is het geen leuk onderwerp. Racisme doet ons denken aan oerwoud geluiden of mensen die zeggen vuile zwarte tegen mensen met een andere kleur.

Ondanks dat men beloofd heeft hieraan iets te doen is er niets veranderd. Want wekelijks hoor je wel eens iemand die met racisme wordt geconfronteerd. Zo weten wij dat er dagelijks een Turk die liever onbekend wil blijven geconfronteerd wordt met 'vuile Turk.' Dit is voor niemand leuk. Maar wat is racisme eigenlijk?

Wel, racisme is eigenlijk een opvatting van verschillende menselijke rassen te onderscheiden zijn. Met daaraan gerelateerde verschillen in karaktereigenschappen, fysieke capaciteiten en geestelijke vermogens waarbij het eigen ras superieur zou zijn aan andere rassen.

Een precieze definitie van racisme is dan ook afhankelijk van de definitie van het menselijk ras. Wanneer voor het ene ras andere maatstaven gelden dan voor het andere, er is zelfs sprake van discriminatie. Natuurlijk heeft de term racisme een negatieve lading. Maar wat wil je eigenlijk? Als je hiermee te maken krijgt is nooit leuk.

Jawel, mensen met een andere kleur zijn ook heel tof, zo bewijst deze leuke kerel, wij hopen alvast hem nog lang als vriend te mogen hebben want hij is voor ons wel een echte vriend voor het leven.!

Wie een andere Nationaliteit en een andere huidskleur heeft kan hierover meespreken, sommige mensen doen het er wel voor om altijd een racistische opmerking te geven. Ook bij blanke mensen kan dit voorvallen.

Zo wordt er ook tegen blanke mensen soms gezegd, je bent heel racistisch, maar dat is niet zo. Jammer maar helaas krijgt iedereen wel eens te maken met een racistische reactie.

Niet alleen bij mensen is dit negatief, maar ook in landen. Want tijdens de jaren 1930 werd de term racisme in Duitsland gebruikt om de nazipolitiek jodenvrij te maken. Mensen met een andere huidskleur zijn voor ons gelijkaardig als blanke mensen. Er wordt al eens gezegd dat mensen met een andere kleur niet te vertrouwen zijn, maar is dat zo? Niet altijd, sommige mischien wel, maar dat heb je ook met blanke mensen.

Onlangs ontmoeten wij een leuke maar jonge vrouw met een andere huidskleur en stelde haar enkele vragen rond racisme, als wij de vraag stelde of ze ooit al eens met racisme geconfronteerd is was haar antwoord:

“Vaak probeer ik zo’n momenten te vergeten omdat het een beetje ‘genormaliseerd’ is, maar er is wel een moment dat me is bijgebleven. Enkele jaren terug ging ik de colruyt binnen samen met mijn (blanke) vriend. Wij gingen kamperen dus hadden we alle twee een rugzak bij vol van alles.

Toen we hadden betaald en de winkel wouden verlaten kwam er nog een medewerker naar ons toe gelopen. De vrouw kwam vragen of ik mijn rugzak wou openen zodat zij die kon controleren, hier had ik geen problemen mee natuurlijk. Alleen stond mijn vriend naast mij, met ook! een volle rugzak. Ik voelde me hier wel een beetje ongemakkelijk over. de winkel keek mij aan alsof ik iets gestolen had of wou doen, terwijl mijn (blanke) vriend naast mij stond met een even volle rugzak.”

“Nog een situatie dat me is bijgebleven was op een feestje. Ik stond aan de kant met twee vrienden buiten. Er kwam een dronken jongen vragen aan mij of ik een vuurtje had zodat hij zijn sigaret kon opsteken. Ik zei tegen hem dat ik dit niet had. Hij werd boos en begon mij uit te schelden als ‘neger, vuile aap,...’. Vrienden van hem hebben hem goed op zijn plaats gezet en ook de security kwam er tussen.”

De volgende vraag is, hoe kijk je naar degene die over jou een racistische reactie aan jou of aan iemand anders geeft?

Zeer laag, ik vind dat als je ruzie zoekt met iemand of in discussie gaat, je niet over een ras moet beginnen.

Als we nadien nog vragen wat het woord racisme voor haar los brengt gaf ze het volgende antwoord.

“Eerlijk gezegd vind ik het een onaangenaam onderwerp. Het is iets wat er al heel lang is en lang zal blijven jammer genoeg. In mijn directe omgeving zie ik het niet vaak, maar ik ben er me wel heel bewust van.”

Racisme hoort dus niet thuis in onze wereld, er zijn mensen die helemaal geen begrip naar andere mensen toe hebben, en dat moet eens stoppen, want er zijn evengoed blanke en niet blanke mensen bij die niet deugen, want zo kunnen blanke mensen ook inbreken, het zijn dus niet alleen mensen met een andere huidskleur die de dader zijn, ook al wordt dit dikwijls gezegd.

Zoals wij allemaal weten is racisme voor niets goed, je kwetst hierbij niet alleen maar mensen maar ook het vertrouwen. Dus zeg neen tegen racisme, en accepteer onze medemensen, want dankzij het bijhorende respect komen wij verder en wordt er geen ruzie meer gemaakt. Wij hopen hiermee het respect van de mensen meer terug te krijgen, en zijn geen racisten.

Iedereen verdient een kans, ook mensen met een andere huidskleur, want deze zijn af en toe nog vriendelijker dan de blanke mensen. Dus wees vriendelijk en respecteer iedereen. Want dit wordt veel nog te weinig gedaan.

Een wereld zonder ruzie en racisme, dat moeten wij krijgen, en alleen als iedereen hieraan meewerkt krijgen we dit pas voor elkaar, hopelijk lukt dit, zonder veel problemen. Stop racisme, want racisme is, voor niemand leuk!

Pech onderweg

Hoeveel pech kan je hebben tijdens het vertrek naar een vakantieoord? Dat vraagt de familie die omboekend wil blijven zich nog altijd af. Want al van de vroege uurtjes viel het enorm tegen, want het gezin vertrok op zaterdag 16 juli op vakantie naar het zonnige Italië, toen plotseling de autoband een applaus gaf. J Nu denk je zeker hoe kan een autoband een applaus geven? Want eigenlijk kan dit toch niet? Wel, dat kan zeker niet, maar je kan wel een klapband krijgen.

Dus moest de band eerst en vooral in de garage vervangen worden, gelukkig was de garage al open en was het eerste pechgeval al snel opgelost. Maar dat was nog niet alles, want het was heel druk op de baan, toen er plotseling een ongeval voor hun wagen gebeurde. Daarom moest deze familie urenlang wachten.

Omwille de warmte werd het raam opengezet, maar plotseling ging het raam niet meer dicht, dus moest men verder rijden met een open raam. Tijdens een eerste stop kreeg de vader het raam terug naar boven, want hij had aan het raam gesleuteld, en gelukkig ook gerepareerd. Je moet maar handig zijn, maar mannen zijn uiteraard handiger dan vrouwen.

Omstreeks 11u00 kreeg de vader plotseling in het oog dat de auto moest drinken, dus stopte de hij bij een tankstation, de vader moest ook nodig plassen dus dat kwam heel goed uit. De moeder moest de wagen dan maar vol tanken, natuurlijk niet met cola maar wel benzine. Want anders zou de motor ook nog eens protesteren, en dat kon deze familie wel missen.

Ook zoonlief moest eigenlijk nodig plassen. Dus greep hij de kans om in de bosjes te plassen. Toen zoonlief terugkwam naar de wagen van zijn ouders werd hij aangereden door een vrachtwagen.

De hulpdiensten en politie werden na dit voorval meteen gebeld, en de jongen werd afgevoerd met een her-

senschudding naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis, voor verder onderzoek. In het ziekenhuis werd ook nog vastgesteld dat zijn been gebroken was, dus daar ging zijn vakantie. De vader die het ongeval zag gebeuren werd ook in schok afgevoerd naar het ziekenhuis. Dus bleef de moeder alleen met haar dochter maar over om verder te rijden naar het verre Italië. Het tweetal deden dat niet want de auto weigerde nog te starten, en moeder en dochter waren zo onder de indruk van het voorval.

Moeder en dochter verbleven dan maar gedurende één week bij vader en zoon in het ziekenhuis. De vrachtwagenchauffeur zijn rijbewijs werd na verhoor voor één maand ingetrokken. Ondertussen stellen vader en zoon het goed. De parking mogen wij ook niet bekend maken, maar het staat vast dat op die bewuste parking nog meer ongevallen zijn gebeurd.

Jawel, er wordt wel eens gezegd dat een ongeluk nooit alleen komt. En dit is hiermee ook het geval. Dat heeft dit gezin wel gemerkt. Pech onderweg is nooit leuk, en zeker niet als je met vakantie vertrekt. Hoe het nu met de auto zit? Wel, deze kon niet meer gerepareerd worden, en werd gesloopt.

Een ziekte zonder suiker

Een ziekte dat voor sommige onder ons nog niet zo bekend is, en toch kunnen wij deze ziekte jammer maar helaas ook altijd krijgen. Wij spreken hier nu niet over griep, maar wel over suikerziekte. Deze ziekte is niet iets nieuws want in ons land lijden ruim 500.000 mensen aan diabetes, dat is 1 op 20 Belgen. Indien men er echter vanuit gaat dat er nog eens zo'n 500.000 mensen diabetes hebben en dit zonder het zelf te weten, komt men uit op 1 op 10 landgenoten. Een van hen is een echte geboren en getogen Gelenaar. Volgens de betekenis van zijn naam heeft hij de macht over de mensen.

Wij spraken op een dinsdagmiddag in februari met hem af in het Eepos Dagcentrum te Geel. Hier mochten we enkele vragen stellen rond zijn suikerziekte. Wanneer we aankwamen bij het dagcentrum werden we verwelkomt door een begeleider en deze bracht ons tot bij onze gast. Vanaf dat moment konden we echt beginnen.

Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?

Mijn naam is Dirk Ceusters. Ik ben op 14 mei 1967 geboren en ben dus 55 jaar,

Wat zijn jouw hobby's?

Wel, ik heb eigenlijk verschillende hobby's zoals; zwemmen, muziek beluisteren van de radio en soms durf ik bij goed weer met mijn scooter een ritje maken. In het verleden probeerde mijn vader me met de fiets te volgen als ik met mijn scooter op pad ging. Ik ben in het verleden ook bij 2 zwemclubs geweest in Geel, maar ook bij de Europese school in Mol. Dit is wel heel lang geleden. Deze zwemclubs zijn voor mensen met een beperking. Wat ik bijna vergeten ben is dat ik soms met Samana naar het buitenland bijvoorbeeld Griekenland of naar zee reis. Eigenlijk kijk ik vooral naar het aanbod, en als er mij iets aanstaat schrijf ik mij in.

Je hebt suikerziekte, hoe is dit eigenlijk ontdekt?

Wel, in januari 2018 moest ik tanden laten trekken in het ziekenhuis. Hiervoor moest ik eerst bij mijn huisdokter bloed laten trekken. En werd deze ziekte in mijn bloed ontdekt. Dit had ik totaal niet zien aankomen, dit was voor mij en mijn familie dus verschieten. Ik wist niet wat mij ging overkomen. Voor mij was dit een zware klap. In het begin was het heel moeilijk voor mij, ik was dan ook verdrietig, maar wat wil je? Ik zag dat echt niet aankomen. Eigenlijk werd ik toen opgenomen in het

Ziekenhuis voor bijkomende onderzoeken. Gelukkig mocht ik na een week en enkele instructies terug naar huis.

Patiënten met suikerziekte worden ook wel eens diabeten genoemd, maar wat is een diabeet eigenlijk?

En hoe krijg je suikerziekte?

Eigenlijk is dit juist hetzelfde, suikerziekte dus. Suikerziekte krijg je als je pancreas te hard of te traag werkt. Als je veel suikers eet vergroot je het risico om suikerziek te worden, maar als je gezond eet en drinkt kan je evengoed suikerziekte krijgen hoor. Ook de ouderdom speelt hier een rol in. Hoeveel types er zijn? Wel, er zijn bij suikerziekte 2 types, type 1 is het ergste en type 2 is minder erg. Ik heb zelf type 1. Wij moeten ons als diabeet ook laten inspuiten. Zelf moet ik 4 hoeveelheden krijgen, dit omwille mijn type van suikerziekte. Bij type 2 is dat minder, de hoeveelheid weet ik niet, maar dat hangt van persoon tot persoon af.

Wat zijn de typische symptomen van suikerziekte?

Wel, dit is natuurlijk bij iedereen anders, maar veel drinken, en een slechte bloeddorstrooming zijn al enkele symptomen.

Hoeveel suikerwaarde mag je eigenlijk in je lichaam hebben? Bestaat er eigenlijk speciale suiker voor mensen met suikerziekte?

Wel, bij suikerziekte is de ideale waarde 100. Eigenlijk moet je suikerwaarde normaal op de 100 staan, maar tussen de 100 en 120 is het ook nog goed. Eigenlijk zijn

waarden onder de 80 helemaal niet goed. Of er speciale suiker bestaat? Ja hoor, want stevia suiker is dan wel een suikervervanger. Maar dat hoort natuurlijk ook bij suiker.

Welke impact heeft suikerziekte in je leven?

Wel, de impact van suikerziekte in mijn leven is, eerst en vooral niet alles mogen eten waardoor ik veel op mijn eten letten. Bij speciale gelegenheden mag ik wel iets met suiker eten. Dan moet ik natuurlijk niet overdrijven, want anders stijgt mijn suikerwaarde, en dat moeten wij zoveel mogelijk vermijden. Dus ik moet zoveel mogelijk iets met suiker in vermijden.

Zijn er nog meer gevolgen van suikerziekte in je leven?

Wel, vroeger mocht ik bij het uitgaan een pintje drinken, dat kan ik nu jammer genoeg niet meer met de gekende redenen. Eigenlijk drink ik nog af en toe een pintje, maar ook niet te veel. Ook moet ik erop letten dat ik zo min mogelijk zoetigheid eet. Dit is uiteraard niet leuk, en dit wens ik niemand toe.

Wordt je hiermee wel eens gepest?

En vindt je het vervelend om over suikerziekte te spreken?

Neen, voorlopig wordt ik niet gepest met mijn ziekte. Ik word ook niet aangesproken over mijn suikerziekte, want ik vertel dit niet tegen de mensen. Maar voor de krant maak ik wel een uitzondering. J

Eigenlijk vindt ik het helemaal niet vervelend om hierover te praten.

Hoe weet je eigenlijk of je suikerpijl stijgt of zakt? Wat moet je doen bij een eventuele stijging? of als je suiker te hard zakt?

Wel, eigenlijk door een speciale scanner, ik heb ook een plaatje aan mijn arm, iemand moet mij scannen. Op de scanner staat waarde van mijn suikerspiegel maar ook een pijltje dat aangeeft of mijn suiker aan het stijgen of aan het zakken is. Indien mijn suiker zakt moet ik een snelle suiker eten of drinken zoals Cola. Ik eet dan al eens een appelsien, of chocolade. Ook durf ik dan wel eens een banaan eten. Je moet daarbij ook een trage suiker nemen zoals een koek. Bij hoge suikerwaarden moet ik meer insuline inspuiten en bij lage suikerwaarden moet ik minder eenheden inspuiten.

Ook wordt je dagelijks ingespoten, waarvoor dienen deze spuiten specifiek?

Wel deze spuiten dienen om mijn suikerpijl onder controle te houden.

Zoals andere mensen met suikerziekte heb je ook een spuit, gluca-
gon genaamd, wil je aan onze le-

zers eens even uitleggen wat dit is? Wanneer moet dit gebruikt worden? Mag zomaar iedereen dit bij nood bij jou inspuiten?

Deze spuit wordt ook wel eens een noodspuit genoemd. Welke vloeistof erin zit weet ik niet, maar in elk geval geen koffie. In zekere zin mag iedereen deze spuit zetten en dit dient ervoor om je suikerspiegel heel laag staat, gelukkig is dit bij mij nog niet voorgevallen, maar als deze ooit gezet moet worden, moet mijn huisarts verwittigd worden en dan moet men het goed onderzoeken waarom mijn suiker zo laag is gegaan.

Mag je eigenlijk alles eten en drinken of moet je een speciaal dieet volgen?

Neen, een speciaal dieet moet ik gelukkig nog niet volgen. Natuurlijk mag ik niet overdrijven om iets met suiker te eten of drinken, want anders heb ik een te hoge suiker en dat is ook weer niet de bedoeling. O ja zoetstof mag ik ook niet eten want daarmee stijgt mijn suikerspiegel ook.

Je moet af en toe ook op controle voor je suiker, krijg je hierbij advies van jou dokter?

In het begin bij de ontdekking wel, toen vertelde hij over hoeveel in-

suline de verpleegkundige mij dagelijks moet inspuiten en natuurlijk welke spuiten dat moesten zijn, maar ook wat ik al dan niet mag eten. Natuurlijk moet ik het wel melden als er echt iets met mijn suiker aan de hand is

We weten nu al veel rond suikerziekte, maar hoe is deze ziekte eigenlijk ontstaan?

Tja, dat weet ik niet. Dit kan eigenlijk verschillende oorzaken hebben. Eigenlijk zou ik wel eens willen weten hoe suikerziekte is ontstaan.

Tot slot heb je nog een mededeling voor mensen die veel suiker eten?

Wel, ik zou zeggen mensen eet niet te veel suiker en probeer om zoveel mogelijk gezond te eten. Hopelijk krijgen jullie geen suikerziekte, want dat is helemaal niet plezierig hoor!

Na dit gesprek moest Dirk naar het muziekatelier, dus namen wij afscheid. Dirk, je bent een toffe gast, bedankt voor je tijd en de nodige moeite, dat je in dit gesprek stak. Nu weten wij gelukkig meer over suikerziekte. Nog helemaal onder de indruk trokken wij terug huiswaarts.

Dat er vele mensen te maken krijgen met suikerziekte, wisten wij ook totaal nog niet, maar nu wel. Wij hopen alvast dat er niemand suikerziekte krijgt, want een ziekte zonder suiker is voor niemand leuk!

Paarden **gruwelijk** gedood

Paardenliefhebbers willen het helemaal niet meemaken, maar toch worden sommige paarden in ons land heel gruwelijk toegetakeld. Dit gebeurt meestal 's nachts, maar ook overdag kunnen mensen hun paarden in de wei jammer genoeg toegetakeld aantreffen.

In ons land zit de schrik er bij vele eigenaars van paarden en pony's er heel goed in, en zeker met wat er onlangs is gebeurd op een paardenboerderij in de provincie Namen. 'S morgens toen de eigenaar zijn paarden ging verzorgen was alles nog normaal, dus vertrok hij gerust en wel terug huiswaarts. Maar toen de eigenaar tegen de middag terug ging kijken kon hij zijn ogen niet geloven.

Enkele van zijn paarden trof hij zwaar verminkt en nog wel op een gruwelijke wijze aan. Deze dieren bloeden ook nog hevig, want hun tong was afgesneden, bij één van de paarden werd zelfs een pees overgesneden, maar ook hun hoofden werden ingeslagen. Dit gebeurde hoogstwaarschijnlijk met een hoefijzer. Ook werden de paarden wellicht verdoofd. Maar dit niet alleen. Want de daders hadden de paarden ook nog aan hun geslachtsorganen geamputeerd.

Jammer maar helaas overleefden de paarden dit niet, maar er werd toch een dierenarts erbij gehaald. Dit om zeker te weten dat deze paarden waren overleden, want de eigenaar dacht dat de dieren nog leefden, maar alle hulp kwam te laat. De dierenarts maakte een overlijdensacte

op, en enkele uren later kon de politie dit voorval onderzoeken.

Uit het onderzoek bleek dat deze mensen nog andere paarden om het leven brachten en dit ook bij een paardenboerderij in Grand-Leez, dit is een deelgemeente van Gembloers. Beide paardenboerderijen liggen op een boogscheut van elkaar, en werken dan ook grondig samen met mekaar.

Jammer maar helaas gebeurt het in de provincie Namen meer dan in de andere provincies van ons land. In bijzijn van de plitje werden de kadavers opgehaald en begraven op een onbekende plaats.

Eigenlijk zou dit niet mogen gebeuren, maar toch heb je van die mensen met hele slechte bedoelingen op dieren. Een echte dierenvriend doet dit niet, Wie dit doet is helemaal niet normaal. Trouwens, de eigenaar werd na dit voorval in schok naar zijn woning gebracht en kreeg psychologische hulp.

Heel wat mensen hebben er trauma's van overgehouden, Zeker bij de paardenliefhebbers onder ons. Neen, dit mag niet meer gebeuren, maar toch gaat de paardenbeul nog altijd te werk, de politie belofde nog hieraan iets te doen. We hopen in elk geval dat dit waar is, want paarden zomaar om het leven brengen, dat doe je niet!

Chronische zieken, nooit alleen

Een vereniging van jokers en pokers, dat is Samana, de jokers zijn de leden en de pokers natuurlijk onze mantelzorgers, die mogen wij zeker niet vergeten, want deze mensen zijn heel belangrijk in ons leven. Omwille Samana nog niet zoveel in belangstelling gestaan heeft spraken wij in februari af met een echte Samana kenner voor een gesprek rond het Samana gebeuren.

De hele dag was barslecht weer, en een ijskoude wind er ook nog eens bovenop, maar dat kon ons niets schelen, wij maakte ons gemakkelijk met een drankje en een stukje taart erbij en begonnen met het gesprek.

Wil je jezelf eens even voorstellen aan onze lezers?

Ik ben Christiana Vervecken roepnaam Chris. Ik ben gehuwd en heb 3 kinderen 1 meisje en 2 jongens en heb in tussentijd 8 kleinkinderen die ervoor zorgen dat we met de tijd een beetje meegaan, ze zorgen ervoor dat we met heel het computer gebeuren nog wat mee kunnen.

Ziekenzorg is al enkele jaren van naam veranderd, namelijk Samana, waarom veranderde ziekenzorg van naam? vanwaar komt deze naam?

in 2016 is de naamsverandering tot stand gekomen. De naam moest minder herkenbaar zijn om minder in de verf te zetten dat de mensen ziek zijn en zorg nodig hebben.

Uit een gezamenlijk overleg van bestuur, leden en mantelzorgers kwam vooral het woord 'samen' naar voren. Het woord 'mana' verwijst dan weer naar 'kracht' en zo zijn we op 'Samana' gekomen. Een naam die veel beter de lading dekt.

Wil je eens even uitleggen aan onze lezers hoe Samana is ontstaan? Waarvoor staat Samana eigenlijk?

Samana is ontstaan uit het vroegere ziekenzorg en met vraag van bepaalde mensen hebben ze een naamsverandering doorgevoerd. Samana staat eigenlijk voor een samenwerking met zieken en mantelzorgers. We brengen onze mensen

eens een bezoeker en organiseren gezellige middagen en ook al eens een dagreis. Er worden ook workshops georganiseerd voor mantelzorgers en bestuurs, en kernleden.

Hoe ben je eigenlijk bij Samana terecht gekomen?

Clara Teunckens was onze vroegere voorzitter en die heeft me gevraagd of ik niet bij de groep kwam en daar ik toen bijna op pensioen was heb ik dat aangenomen.

Wat is er zo bijzonder aan Samana? Een groep met mooie mensen die

ervoor zorgen dat onze zieken niet vergeten worden.

Wat zijn je taken binnen Samana?

Ik ben voorzitter met hulp van Diane Verachtert. Mijn taak bestaat erin om de vergaderingen voor te bereiden en de punten die aan bod komen te bespreken met inspraak van onze bestuur en kernleden.

Hoeveel leden telt Samana op dit moment? Is dit aantal meer of minder dan tijdens het verleden?

Momenteel hebben we een 150 leden en tot nu toe is dat wat constant gebleven.

De regio Antwerpen telt verschillende afdelingen van Samana, zo hebben wij bijvoorbeeld afdeling Laakdal, waarom is dit eigenlijk er eigenlijk een verschil tussen de verschillende afdelingen?

Elk deeldorp van Laakdal heeft zijn eigen Samana vereniging. De organisatie van elke Samana afdeling is in grote lijnen hetzelfde alleen de activiteiten zullen wel verschillen.

Uiteraard organiseert Samana ook activiteiten, maar welke activiteiten organiseert Samana eigenlijk? Kan iedereen zomaar deelnemen aan deze activiteiten?

Wat we zoal organiseren: 2x per jaar een kien namiddag enkel voor onze leden met hun mantelzorgers. Sinds kort ook kaartnamiddagen afwisselend met kienen. Jaarlijks gaan we ook naar Scherpenheuvel samen met Samana groot Vorst.

Een jaarlijkse dagreis wordt ook georganiseerd en dit met liftbus om ook onze mensen die minder mobiel zijn kunnen me te nemen. Met het heel Corona gebeuren is alles een beetje naar de achtergrond geschoven en is het nu tijd om nieuwe

ideeën naar voor te brengen dus de toekomst zal uitwijzen wat dit gaat worden.

Samana werkt nog altijd met vrijwilligers en mantelzorgers, wat wordt er eigenlijk van deze mensen verwacht? Is dit nog altijd zoals pakweg 10 jaar geleden?

In grote lijnen is het nog hetzelfde alleen wordt er momenteel meer ingespeeld op de mantelzorgers zodat die een goede begeleiding kunnen blijven geven aan hun zieken.

Wat zijn voor jou de hoogte en dieptepunten van Samana?

Het is leuk om bij Samana te zijn en wanneer er veel mensen komen opdagen bij onze activiteiten is altijd een mooi meegenomen. Het diepste punt "CORONA" daar is alles me gezegd.

Men zegt wel eens dat Samana voor mensen met een chronische ziekte is, maar is dat ook zo?

Het is inderdaad zo dat Samana er is voor alle chronische zieken jong of oud maar ook in het bijzonder voor mantelzorgers.

In het verleden was je voorzitter van Samana Laakdal, hoe komt het dat je een stapje opzij zette?

Ik heb niet echt een stapje opzij gezet, ik heb enkel hulp gevraagd aan onze andere bestuursleden omdat

het toch wel eens kan doorwegen. Ik heb twee kinderen die in het buitenland wonen en die we af en toe bezoeken en dan is niet altijd evident om bij al hetgeen dat door Samana Laakdal georganiseerd wordt aanwezig te zijn.

Wat verwacht je van de toekomst van Samana?

Ik hoop dat we nog lang kunnen doorgaan met Samana maar dan hebben we nog wel wat extra kernleden nodig die kunnen helpen met het bezoeken van onze zieken. We hebben heel goede kernleden maar leeftijd telt he. Dus wat jongere mensen zijn altijd welkom.

Tot slot, hoeveel jaar wil je eigenlijk nog actief bij Samana blijven?

Actief, tot ik 75 ben dus nog een 5 tal jaren en dan kunnen jongere mensen het overnemen. Indien er zich toffe kandidaten aanbieden misschien vroeger. Ik kan me nog steeds nuttig maken door gewoon huisbezoeken afleggen bij onze zieken.

Zo, dit weten wij ook al alweer, wij willen Christianna bedanken voor de nodige tijd die ze speciaal voor ons vrijmaakte, en wensen haar nog veel succes toe bij Samana. De heerlijk taart was op en het interview is ten einde, meer moet dat toch niet zijn?

Toch misten wij nog iets, beter weer voor terug naar huis toe te keren. Van mantelzorgers naar chronische zieken, elke persoon draagt hun steentje bij, dit is natuurlijk ook de bedoeling. En weet je wat? Eén chronische zieken is nooit alleen dankzij de mantelzorgers.

Een Avontuurlijke Dag

Op zaterdag 18 juni trokken er vele dagtoeristen naar zee met de trein, want zoals wij nog wel allemaal weten, was het een zomerse zaterdag, met in de Kempen een zalige 35 graden. Aan de kust was het een 10tal graden frisser, en daarom zochten heel wat mensen voor één dag de zee op. Wie met de trein naar zee reisde beleefde wel een heel spannend avontuur.

Ja, het was wel wat op in de trein. Omstreeks 7u30 verliet er een overvolle trein in het station van Diest richting Leuven, want daar moesten de reizigers die naar de Panne verder gingen reizen overstappen richting Gent-Sint-Pieters, waar men normaal om 11u08 arriveerde.

Maar tussen Gent-Sint-Pieters en de Panne viel deze trein plotseling stil, niemand kon zeggen wat er aan de trein was, meldt een reiziger ons, maar wat wij wel weten is dat er gemeld was dat wij gewoon moesten blijven zitten en rustig wachten vertelde er een andere reiziger aan onze redactie want er zou hulp onderweg zijn.

Op dat moment was er inderdaad hulp onderweg voor de gestrande reizigers een handje toe te steken. Melde de conducteur aan onze redactie, maar de trein stond op een afgelegen plaats, daarom duurde het zo lang.

Toen de hulpverlening arriveerde brak er ook nog paniek in de trein uit, want er was iemand flauwgevalen door de warmte, toen de deuren uiteindelijk open werden getrokken

door de hulpverlening want niemand anders kreeg de deuren open stormde de reizigers de trein uit en kreeg men water.

Al snel wist men iedereen in veilige omstandigheden te brengen, en werd de redenen uitgelegd waarom de trein was stilgevallen. Er zou blijkbaar een stroompanne geweest zijn. Blij om te weten, maar er waren geen bussen te bespeuren, dus moesten wij helemaal naar het volgende station wandelen melde een andere passagier aan onze krant.

Het was eigenlijk meer een echte survivaltocht, want wij moesten onder de prikkeldraad doorkruipen. Aan ons werd er beloofd dat de bussen aan het volgende station klaarstonden, maar eenmaal aan-

gekomen, zagen wij helemaal geen bussen.

Opeens begonnen er sommige mensen te vechten, dit door de ontgoocheling, eigenlijk vecht je niet, maar goed. Gelukkig werd er al vlug gestopt met vechten, en werden de eerste bussen aangekondigd, want iemand had ondertussen een bus firma gebeld. Iedereen kon met de bussen mee naar de Panne, deze mensen kwamen omstreeks 12u45 aan.

Gelukkig kregen deze mensen nog een extraatje aangeboden, en dat was met een privétrein terug naar de plaats waar men moest zijn, en mocht men nog genieten van de zon en zee.

Jawel, vele later dan gepland arriveerde deze mensen toch nog aan zee, maar het was voor sommige mensen een echte avontuurlijke dag, pech en geluk komen toch altijd samen, ook al moeten wij er dikwijls op wachten. Pech omwille dat de trein stilviel en geluk omdat de mensen met een privétrein terug naar de bestemming van dienst terug mochten keren. Maar één ding is zeker, niemand staat er alleen voor. Ook al denken wij af en toe van wel, er is altijd wel hulp op wie wij mensen kunnen rekenen. Ook al is het een avontuurlijke dag.

Muziek spelen, zo zot nog niet

Muziek spelen is voor niet veel volk weggelegd, maar tocht bestaat er een groepje vrienden die het toch elke keer opnieuw waarmaken, en dit is onwaarschijnlijk. Sommige onder ons kennen de nog niet zo bekende muziekgroep de Nootplossing nog niet zo goed, In Geel bewees

dit groepje vrienden al dat ze meer als een gewoon muziekgroepje zijn, maar wel een heel speciaal groepje. want bij elk optreden krijgen deze mensen heel de zaal aan het dansen.

Onze redactieploeg mocht op een echte winterse dag in april,

tijdens de repetitie een gesprek aangaan met De Nootplossing. Wij werden ontvangen in hun repetitielokaal. Toen wij aankwamen werd aan ons een hapje en een drankje aangeboden, uiteraard weigerde onze reporter dit aanbod niet, en kon het gesprek beginnen.

Willen jullie jezelf eerst en vooral eens even voorstellen aan onze lezers?

Wij zijn De Nootoplossing, en noot wordt steeds bij ons met een “t” geschreven in plaats van met een “d”. Dit is natuurlijk een verwijzing naar een muziknoot.

Wij zijn met drie muzikanten: eerst is er Bert Thijs, den Beir zoals hij in de volksmond wordt genoemd. Hij is de grote bezieler, bedenker en de grote drijvende kracht achter De Nootoplossing.

Tevens is hij ook mijn grote broertje. Onzen Bert is de leadzanger en speelt tegelijkertijd gitaar, kazoo en soms ook trekzak of trekorgel. De Stijn Van Turnhout is onze bassist en hij zorgt samen met mij voor het goede ritme. Hij zingt ook de tweede stem en bij sommige liedjes zingt hij ook de eerste stem.

Ikzelf ben Erik Thijs en ik ben de drummer van de groep. Heel af en toe zing ik ook een klein beetje.

Wat zijn jullie hobby's?

Ik denk dat voor ons alle drie muziek de grootste hobby is. Zelf muziek spelen natuurlijk, maar ook naar muziek luisteren. We gaan dan ook regelmatig naar optredens zoals Rock Werchter, (Ge)varenwinkel blues, Graspop en andere goede zangers of groepen.

Naast muziek gaat Bert ook nog regelmatig op skivakantie, volgt hij ook een cursus lessen en gaat naar de volleybalwedstrijden van zijn dochter Julie kijken.

De Stijn steekt veel tijd in zijn jonge gezin met drie kinderen, hij gaat ook graag naar de bioscoop en is ook veel bezig met het sociale leven in Olen.. Erik gaat regelmatig fietsen en gaat ook graag wandelen met zijn hond Lou.

Wat doen jullie in het dagelijkse leven?

Muziek spelen is voor ons alle drie een hobby, dus daarnaast hebben wij ook onze dagtaak. Bert werkt als

onderhoudstechnicus bij Janssens Pharmaceutica in Geel. Stijn werkt in de zorgsector, een beetje zoals bij jullie in het dagcentrum. Ik ben werkzaam bij Surface Treatment in Turnhout. Wij behandelen aluminium en ik ben het aanspreekpunt van onze klanten.

Naar welke muzikanten kijken jullie het meeste op?

Oei, dat zijn er veel en is ook heel uiteenlopend. Dat gaat van Vlaamse zangers zoals Nonkel Bob en Gorki tot internationale sterren zoals John Hiatt en AC/DC. Ongeacht het soort muziek dat deze mensen brengen, Vlaamse schlagers of beenharde rocknummers, zijn ze allemaal rasechte artiesten waar wij nog heel veel van kunnen leren.

Kunnen jullie even vertellen aan onze lezers welke muziekinstrumenten jullie het liefste bespelen?

Bert en Stijn spelen het meest en ook het liefst op de gitaar. Bert op de akoestische en elektrische gitaar, Stijn op de basgitaar. Zij kunnen daarnaast ook nog piano spelen.

Ikzelf speel het liefst op de drums en andere percussie (bv. de cajon), omdat dit eigenlijk de enige instrumenten zijn die ik een beetje kan spelen.

Jullie maken deel uit van de sfeervolle Geelse muziekgroep 'De Nootoplossing', maar hoe is 'De Noodoplossing' eigenlijk ontstaan? Waarom deze naam?

De Nootoplossing is eigenlijk ontstaan toen ons vader, Frans Thijs, 70 jaar werd. Hij heeft zelf altijd, en nu nog af en toe, muziek gespeeld, en daarom hadden we het idee om op zijn verjaardagsfeest een surprise act te doen. Hij wist toen van niks, en we hebben dan samen met hem enkele van zijn lievelingsliedjes gespeeld. Omdat dit zo goed meeviel is het idee ontstaan om samen een groepje te starten en hiermee verder te gaan. Zo is De Nootoplossing eigenlijk ontstaan.

Hoe en wanneer zijn jullie eigenlijk met muziekspelen begonnen?

Bert en Stijn zijn al begonnen in hun prille jeugd jaren, zijn ook naar de muziekschool geweest, en maken al muziek van in hun tienerjaren. Ikzelf ben pas begonnen toen ik een jaar of 40 was.

Wat is er eigenlijk zo speciaal aan het maken van muziek?

Samen muziek maken en spelen is gewoon zeer leuk omdat je samen die passie voor muziek kan delen. En met dat delen bedoel ik dan ook dat je dit kan delen met de mensen die er naar komen luisteren.

Voor sommige onder ons zijn jullie nog niet bekend, hebben jullie al eens gedacht aan een deelname aan het Eurosongfestival? Want dan kan het publiek jullie leren kennen en dan kunnen wij misschien nog eens winnen niet?

Aan het Songfestival hebben we nog niet gedacht. Dit is ook wel iets dat voor weinigen gegeven is. Het is ook niet iets waar we echt naar verlangen. Liever spelen we hier in de omgeving voor een kleinere groep mensen waar we dan ook veel closer mee zijn.

Hebben jullie trouwens al eens deelgenomen aan een muziekwedstrijd? Voorlopig hebben we dat nog niet gedaan.

Een repetitie moet er ook zijn, hoe gaat zo'n repetitie eraan toe? Hoeveel keer per week wordt er eigenlijk gerepeteerd? Waar repeteren jullie?

Repeteren doen we bij mij thuis. Ik heb een speciaal daarvoor ingerichte ruimte gemaakt waar we vollen bak zo veel lawaai kunnen maken zonder dat er iemand gestoord wordt. We repeteren niet elke week of zelfs niet elke maand. We repeteren vooral als we nieuwe liedjes in ons repertoire steken of als we een groot of belangrijk optreden hebben.

Jullie geven natuurlijk ook optredens, voor welk publiek spelen jullie het liefst?

Voor ons maakt het eigenlijk niet uit wie er komt luisteren. Het belangrijkste is dat de mensen zich amuseren en dat ze naar huis gaan met een goed gevoel. Wij spelen voor jong en oud. Soms in een school, dan weer in een bejaardenhuis, voor de Chiro, een verjaardagsfeest of een volksfeest. Voor elk wat Wills.

Sfeervolle nummers spelen en het publiek meekrijgen, is een kunst, maar hoe krijgen jullie het toch maar voor elkaar om elke keer opnieuw het publiek mee te krijgen?

Waarschijnlijk omdat we allemaal liedjes spelen die iedereen kent. Dan is het voor het publiek natuurlijk heel leuk omdat ze uit volle borst kunnen meezingen.

Waar halen jullie de nummers eigenlijk vandaan?

De meeste liedjes zijn liedjes die al lang bestaan en voor de meeste mensen bekend in de oren klinken. Andere liedjes die we kiezen horen we op de radio, zien we op TV of zoeken we via Google, YouTube of andere media.

Wat zijn voor jullie de hoogte- en dieptepunten van De Nootoplossing?

We hebben al vele hoogtepunten gehad. Zo hebben we een tijdje geleden mogen optreden op het marktplein van Geel tijdens de Eurofeesten. Toen was er ongeveer 4.000 man die allemaal heel hard hebben meegezongen. Daarnaast hebben we ook al een paar keer in de Werft mogen optreden tijdens de Avond van de Platte Klap en ook

samen met enkele zangkoren. We hebben zelfs al eens in Londen gaan optreden.

Dieptepunten zijn er eigenlijk nog niet echt geweest, maar als ik er één moet zeggen is het wel die Corona-periode.

Tot slot, wat wensen jullie De Nootoplossing nog toe?

We wensen De Nootoplossing nog vele optredens toe, geen Corona-toestanden meer, en we hopen dat we nog vele mensen kunnen blij maken met onze liedjes.

Na dit gesprek kregen wij nog een kleine rondleiding in het repetitielokaal en namen wij de tijd om een nog eventjes een nabespreking te houden. Wij dronken ons drankje op en namen afscheid van deze mensen. Want wij moesten weer naar onze volgende opdracht toe. Wij willen hierbij de mensen van De Nootoplossing nog bedanken voor hun moeite en tijd en wensen hun heel veel succes toe, en laat nog maar vele zalen knallen en meezingen!

Opgepast Voor Jassendief

Elke keer wordt hierop gewezen, maar jammer genoeg kan niemand er niets aan doen. Dat wordt toch vermeld als je hierover iets meld, maar toch twijfelen wij hieraan. Want men kan bijvoorbeeld de dader vastbinden, dat is tenminste bij de mensen die altijd aan de kapstokken zitten nodig. Want van iemand anders zijn of haar gerief blijf je af.

Voor de mensen die hun jassen aan de kapstokken hangen is elke keer afwachten of de jassen niet stuk zijn, en sommige mensen treffen hun jassen zelfs niet meer aan de kapstokken aan.

Want iemand steelt de jassen, daarom werd er een klein onderzoek gevoerd. Hieruit bleek dat de jassen doorverkocht worden aan enkele familieleden van deze jassendief. Maar dat niet alleen, want bij elke stuk gemaakte jas, hangt ook een briefje. Op dat briefje staat geschreven, de dader haat de eigenaar van deze jas.

De jassendief slaat meestal toe op de werkvloer zelf, en dat is zeker

en vast niet de bedoeling. Wij weten ook dat deze dief jassen met een stevige tapijtschaar stuk knipt. Dus wie werkt moet oppassen waar men jassen en andere zaken achterlaat, want de jassendief kan spijtig genoeg overal waar de deuren openstaan binnenkomen en nadien ook toeslaan.

Want meestal denken de mensen dat dit een collega altijd doet, maar dat is niet altijd zo, want er is een echte jassendief ontsnapt uit de gevangenis, dus wie op de werkplaats de deur open laat staan wordt gevraagd om dit niet meer te doen, en tijdig de politie te verwittigen bij iets verdachts. De jassendief is ongeveer 50 jaar, en draagt donkere kleren. In

het verleden verbleef ze wekelijks in een instelling. Deze wil liefst onbekend blijven wegens de privacy.

Dus mensen, hang geen jassen weg aan een onbewaakte kapstok, want dat komt nooit ten goede, en zeker niet als de jassendief langskomt. De begeleiders van deze instelling zijn ook naar haar opzoek. Jassen stuk maken of doen verdwijnen, neen wie dit doet blijft geen vrienden hebben, dus meldt dit tijdig en pas op voor de jassendief. Want voor je het weet is het te laat!

Een Nieuwe Man in het Team

Nog niet zo lang geleden begon er een nieuwe orthopedagoog bij de voorziening voor mensen met een beperking, namelijk het Eepos. Dit om het team te versterken en dit met succes, want eigenlijk kon men een vaste medewerker voor de 4 voorzieningen goed gebruiken.

De wereld bestaat niet alleen maar uit werken en studeren, maar ook uit genieten van leuke activiteiten zoals op stap gaan, soms moet je ook eens iets nieuws proberen.

Dit moet onze orthopedagoog van dienst ook gedacht hebben toen hij aan zijn nieuwe opdracht begon. Wij waren heel nieuwsgierig naar zijn werk als orthopedagoog. Daarom spraken wij met hem af.

Onze afspraak was in het Eepos Dagcentrum Vogelzang te Laakdal, bij aankomst werd het al snel duidelijk dat wij ons gesprek nog niet konden aanvatten, want hij was al volop aan het werk.

Na 5 minuten wachten kwam hij toch nog tevoorschijn. Wij namen samen met hem plaats aan een tafel in de refter. Op eens kwam er iemand langs met koffiekoeken en cola, en kon ons gesprek uiteindelijk beginnen

Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?

Ik ben Gilles Van de Velde en ik ben gestart als orthopedagoog binnen Het Eepos op 1 januari 2022. Ik ben geboren en getogen in Waasmunster maar ben vorig jaar in september verhuisd met mijn vriendin naar Vlimmeren. Ik heb twee broers en een zus. Ikzelf ben de oudste van de vier. Voor Het Eepos heb ik anderhalf jaar gewerkt met jongeren met een gedrags- en emotionele stoornis. Ik ben iemand die houdt van humor en sporten.

Wat zijn je hobby's?

Ik heb van jongs af aan handbal gespeeld bij HK Waasmunster. Door mijn verhuis naar de Kempen maar ook door een aanslepende blessure ben ik hier helaas mee gestopt. Op dit moment ben ik wel nog actief als

bestuurslid van de club. Ondertussen probeer ik in vorm te blijven door te badmintonnen in Malle en af en toe te gaan lopen. Als het mooi weer is, ga ik wandelen of fietsen samen met mijn vriendin.

Wat en waar heb je gestudeerd?

Ik ben afgestudeerd als ergotherapeut aan de Artevelde hogeschool in Gent. Nadien heb ik verder gestudeerd aan de Universiteit van Gent. Daar koos ik voor de richting pedagogische wetenschappen: klinische orthopedagogiek en disability studies.

Kan je eens even uitleggen hoe je aan het beroep orthopedagoog bent gekomen?

Ik geef al enkele jaren zwemles aan jonge kinderen. Door in aanraking te komen met kinderen die het moeilijker hadden om de zwembe-

wegingen te leren door een mentale en/of fysieke vorm van beperking, groeide bij mezelf de nood naar kennis om op maat les te kunnen geven.

Ik had nooit verwacht dat ik zo een grote impact kon hebben op een kind door zwemles te geven. Ik wou hierdoor verder aan de slag rond opvoeding van kinderen en jongeren. Na een gesprek met een orthopedagoog, heb ik besloten om hierin dan ook verder te studeren.

Verder vind ik het beroep als orthopedagoog heel gevarieerd wat de job voor mij ook zo aantrekkelijk maakt. Als orthopedagoog kan je aan de slag in het onderwijs, ouderenzorg, psychiatrie, VAPH (Vlaams

Agentschap voor Personen met een Handicap) et cetera.

Wat is dat eigenlijk een orthopedagoog? Wat houdt dit beroep zoal allemaal in?

Een orthopedagoog houdt zich over het algemeen bezig met pedagogisch handelen gericht op de ondersteuning van kinderen, jongeren en volwassenen in maatschappelijk kwetsbare situaties. Het betreft onder meer de bijzondere situaties van mensen met een beperking, met gedrags- en emotionele problemen en van mensen met een verslavingsproblematiek.

Waar kan je zoal gaan werken als orthopedagoog?

Binnen de orthopedagogiek zijn verschillende werkterreinen te onderscheiden. Orthopedagogen werken in de (geestelijke) gezondheidszorg, zowel in de ambulante als (semi)residentiële zorgvoorzieningen, bijvoorbeeld in kinder- en jeugdpsychiatrische instellingen.

Ook zijn orthopedagogen werkzaam in de zorg voor personen met een beperking: in revalidatiecentra, activiteitencentra, multifunctionele centra, thuisbegeleidingsdiensten, dagverblijven voor kinderen en ouderen.

Anderen verrichten taken op het gebied van leerlingenbegeleiding, ondersteuning van leerkrachten, schoolteams en schoolorganisaties, bijvoorbeeld in scholen voor buitengewoon onderwijs, schoolbegeleidingsdiensten en in het kader van inclusief onderwijs.

Tevens zijn er orthopedagogen

werkzaam binnen de jeugdhulpverlening en jeugdbescherming. Zij zijn onder andere verbonden aan (gezins)voogdijinstellingen, ambulante en residentiële behandelings-eenheden.

Je bent nog niet zo lang actief binnen het Eepos, kan je eens even aan onze lezers uitleggen wat je taken binnen het Eepos zoal allemaal zijn? Hoe ben je je eigenlijk bij het Eepos terecht gekomen? Ben je al ingewerkt?

Binnen Het Eepos als orthopedagoog neem ik verschillende taken op; Ik zit mee in het beleidsteam waar ik waakzaam ben rond het pedagogische luik van Het Eepos. Daarnaast coach en adviseer ik begeleiders in hun dagdagelijkse werking.

Ik ben bij Het Eepos terecht gekomen aangezien ik graag dicht bij huis werkzaam wil zijn (op fietsafstand). De vacature bij Het Eepos is mij aangereikt via mijn huurbaas die toevallig ook in dezelfde branche werkzaam is.

In het algemeen zeggen ze dat je pas echt ingewerkt bent na één jaar. Ik ben er echter van overtuigd dat met de huidige steun van mijn fijne collega's ik zeker snel ingewerkt zal zijn. Na deze drie maanden voel ik mij althans al helemaal thuis binnen Het Eepos.

Wil je eens een gemiddelde werkdag als orthopedagoog beschrijven?

Elke dag is anders, dus eigenlijk heb ik geen gemiddelde werkdag. Mijn werkdag kan opgebouwd zijn uit vergaderingen, observaties, ge-

sprekken met begeleiding en deelnemers of bewoners, opzoeken van informatie om advies te verlenen et cetera.

Hoe kijk je als orthopedagoog naar je werk?

Voor mij is een orthopedagoog een enorm fascinerende functie. In de job is er veel afwisseling. Je werkt met mensen waarbij je hoopt een positieve impact op die persoon zijn leven te hebben.

Doe je deze job graag?

Zoals hierboven reeds toegelicht, ben ik enorm gemotiveerd om ook hier binnen Het Eepos bij te dragen aan de positieve impact samen met de begeleiding op het leven van de deelnemers en bewoners.

Wat is er zo bijzonder aan het beroep orthopedagoog?

Ik vind het bijzonder dat je als orthopedagoog werkt met mensen die elk op hun eigen manier uniek zijn. Als orthopedagoog is er enorm veel variatie op vlak van werk waardoor elke dag weer iets anders brengt.

Kan je eigenlijk goed luisteren naar mensen met problemen?

Hoe pak je dat aan?

Ik denk wel dat ik goed kan luisteren naar mensen. Ik probeer te begrijpen wat de persoon echt bedoelt en hoe die persoon zich voelt om nadien samen tot een oplossing te komen die aansluit bij de noden van die persoon.

Nieuwe Pandemie Op Komst

Er is slecht nieuws op komst, zo begon onlangs een geheime vergadering van de Amerikaanse regering. Want er staat jammer maar helaas ons al een nieuwe pandemie op te wachten. Met natuurlijk alle gevolgen van dien, dus moeten wij ons voorbereiden op wat er nog zoal allemaal op ons gaat aankomen.

Wie denkt dat de pandemie periode voorbij is heeft het dus grondig mis. Er is nog niet veel geweten over deze ziekte, maar het is al wel bijna zeker dat deze ziekte in een mum van tijd iedereen die in de buurt van een varkensstal woont of zelfs komt besmet zal geraken.

Dit beweren onze wetenschappers toch. Want volgens deze mensen zou de volgende pandemie wel eens uit een Vlaamse varkensstal kunnen komen. Ook beweerd men dat de Vlaamse verkenstallen helemaal niet gezuiverd worden, of dit al dan niet klopt laten wij in ons midden.

Maar in elk geval wordt er niet geklopt aan de deur van een varkensstal, want de deur staat altijd open. J Jawel, ook een varkensstal moet nog altijd verlucht worden.

De WHO wil zoals iedereen nog niet denken aan een nieuwe pandemie, maar vroeg of laat krijgen wij er dus toch één. Waar en hoe deze pandemie zal toeslaan is dus helemaal nog niet duidelijk. Wij hopen dat het allemaal mee valt en dat niemand er pijn van heeft, want tegen het decor belanden kan pijn doen. J

Dus we kunnen ons maar beter voorbereiden op een nieuwe pandemie en hopen dat dit niet te erg wordt, maar in elk geval pas op voor de nieuwe pandemie want ook deze kan gevaarlijk uit de hoek verschijnen en plotseling iedereen ziek maken.

Je werkt voor mensen met een beperking, wat zijn je ervaringen hiermee?

Ik heb hiervoor gewerkt met jongeren met gedrags- en emotionele stoornis. Daarnaast begeleid ik een jongen als persoonlijk assistent en geef ik zwemles aan onder andere kinderen met een fysieke of mentale beperking. Ook in mijn eigen familie word ik geconfronteerd met familieleden met een beperking

Tot slot, hoe kijk je zelf als orthopedagoog naar de toekomst, van jou werk ?

De dag dat het werk van een orthopedagoog overbodig is, is de dag dat iedereen overtuigd is dat op iedere complexe vraag er een eenvoudig antwoord volgt.

In de huidige complexe wereld waarin we leven is dit niet het geval. Soms hebben we geen eenduidige antwoorden op bepaalde vragen.

De job van een orthopedagoog zal mee veranderen met de maatschappelijke tendensen die er op dat moment aanwezig zijn.

Na dit gesprek moest Gilles verder gaan werken, dus napraten was er jammer genoeg niet bij. Het is nu wel echt gebleken, Gillis is de juiste man op deze plaats, zijn vele taken doet hij heel goed, en ook is hij altijd even goed gezind.

Gilles, wij willen je nog bedanken voor de tijd en moeite dat je aan ons spendeerde, en nog veel succes als orthopedagoog gewenst. Wat een toffe kerel als Gillis toch kan betekenen. Wij namen afscheid en gingen naar onze volgende opdracht toe! Heerlijke koffiekoeken en cola, samen met een leuk en aangenaam gesprek. Meer hoeft voor ons niet.

Een gezellig gesprek met de hoofdbegeleidster

Wij trokken op een zonnige junidag naar het beste Dagcentrum van de Kempen en omstreken, daar werd onze hoofdredacteur ontvangen door de hoofdbegeleidster, waarmee we een gesprek voerden over haar taken als hoofdbegeleidster.

Nele Verheyen woont samen met haar gezin (echtgenoot, 2 puberkinderen en hond) in de Geelse parochie Elsum. Hoewel haar naam 'de gehoornde beschermheilige van de rundvee' betekent is Nele niet zo heilig als haar naam doet vermoeden. Want een echte heilige is Nele ook weer niet. J

Als wij naar haar leeftijd vroegen was het antwoordt, wel ik ben 43 jaar en voel me nog steeds jong van hart. Speciaal voor onze komst zorgde Nele ervoor dat er ook een heerlijk stukje cake met een drankje aanwezig was.

Wat zijn je hobby's?

Ik doe graag leuke dingen met vrienden zoals etentjes, op vakantie gaan, wandelen, feestjes, ... Ik ga ook graag wandelen met mijn hond Boris. Ik ga iedere week hip-hoppen (dans) en naar yoga (nu terug was minder). Ik probeer af en toe ook te gaan joggen.

We mogen de wereld niet uit het oog laten vallen en eens stilstaan bij een beroep daar de meeste mensen toch wel een verkeerd beeld van hebben. Want de meeste van ons denken dat dit een beroep is men heel weinig moet werken. Maar dat is niet. Zo ook van een hoofdbegeleidster. De taken van dit beroep bestaan nu niet meer uit gewoon bureauwerk en alles regelen, want men moet nu ook de besparingen in de zorgsector opvolgen om goede en geschikte activiteiten samen met de andere begeleiders te bedenken.

Waar ben je naar school geweest? Wat heb je allemaal gestudeerd?

In het middelbaar ging ik in Lier naar school. Daarna ging ik naar Antwerpen orthopedagogie studeren. Ik heb mijn diploma bachelor in de orthopedagogie gehaald in de hogeschool Karel de Grote in Antwerpen. Daarna heb ik nog mijn diploma gehaald (getuigschrift pedagogische bekwaamheid) om les te mogen geven.

Waarom koos je voor de opleiding begeleidster/ opvoedster?

Mijn moeder is ook begeleidster. Als kind gingen wij regelmatig mee als ze in het weekend moest werken. Dat mocht toen. Ze werkte in een huis waar volwassenen met een beperking wonen. In het middelbaar moesten we een inleefstage doen. Ik heb toen gekozen om deze te doen in MPI Oosterlo. Deze ervaringen zorgde ervoor dat mijn interesse in deze sector gewekt werd en voor mij een logische stap om dan orthopedagogie te studeren.

Was dit een moeilijke opleiding? Hoe ben je eigenlijk bij deze opleiding terecht gekomen?

Ik vond het vooral een heel interessante opleiding. Na een eerste jaar theorie was ik heel enthousiast om stage te doen. Ik vond het niet moeilijk, maar het was wel hard studeren. Ik ben bij deze opleiding gekomen omdat ik graag begeleider wilde worden en dan gaan uitzoeken ben wat ik hiervoor moet studeren.

Waar heb je allemaal gewerkt?

Mijn eerste werkervaring was in het Zwart Goor (nu Klavier). Daar heb ik enkele maanden gewerkt tot ik tele-

foon kreeg van het MPI in Oosterlo dat ik daar een interim kon doen. Dat was voor mijn interessant omdat het dichterbij huis was, want op zich was het in Merkplas ook een heel fijne job. Ik heb dan 10 jaar in MPI Oosterlo gewerkt in 2 verschillende groepen.

Ik werkte in het internaat met jongeren met een mentale beperking. Dat heb ik ook altijd enorm graag gedaan.

Na 10 jaar heb ik er voor gekozen om een andere weg in te slaan. Ik ben in het onderwijs terecht gekomen. Ik heb 2 jaar lesgegeven aan het volwassenonderwijs in Turnhout aan de opleiding 'graduaat orthopedagogie'. Toen kwam ik de vacature van toen nog 'OCMW dagcentrum' tegen. Ik heb mijn sollicitatiebrief geschreven. Na heel de procedure van schriftelijke proef, mondelinge proef en psychologische testen mocht ik dan beginnen in februari 2014.

Kan je aan onze lezers even uitleggen wat een hoofdopvoeder eigenlijk is?

Ik verkies liever de term hoofdbegeleider. Wij werken in het dagcentrum met volwassenen, 'opvoeder' klinkt meer voor kinderen.

Wat juist een hoofdbegeleider is, is in iedere organisatie anders. Je bent als hoofdbegeleider de schakel tussen de begeleiders en het beleidsteam.

De hoofdbegeleider is de verantwoordelijke voor het team van de begeleiders en de werking. Die zorgt er dus voor dat alles in goede banen wordt geleid en regelt de praktische kant zoals dienstroosters enzo.

Wat moet je allemaal kunnen als hoofdbegeleider?

Je moet goed kunnen leiding geven, coachen, taken delegeren en opvolgen. Je moet goed kunnen vergaderen en overleg met ouders of andere diensten kunnen doen. Je moet goed kunnen plannen en dienstroosters maken. Computervaardigheden zijn ook een must tegenwoordig. Ik heb eigenlijk enkel andere taken dan de begeleiders. Ik sta zelf niet in een at-

lier of leefgroep te werken. De begeleiders mogen mij natuurlijk wel altijd roepen als ze hulp nodig hebben. Het belangrijkste is dat je goed en graag met mensen wil en kan omgaan. Ik draag dan ook al de deelnemers in mijn hart. Tussen al de verschillende taken door, vind ik het heel leuk om met de deelnemers een babbeltje te doen. Ik ben heel blij dat mijn bureel dicht bij de deelnemers is en niet ergens ver weg.

Wat zijn je hoogte en dieptepunten uit je carrière als hoofdbegeleider? Wil je aan onze lezers ook even uitleggen waarom je deze verkozen hebt?

Ik heb gelukkig nog geen dieptepunten gekend ik mijn carrière als hoofdbegeleidster. Natuurlijk is het altijd jammer om deelnemers te verliezen. Op ongeveer 8 jaar heb ik helaas al van verschillende deelnemers afscheid moeten nemen.

Het te horen krijgen dat er besparingen zouden komen, is niet fijn. En ook Corona was een hele uitdaging, maar ik zou het geen dieptepunt noemen. Want we hebben deze periode ook heel wat geleerd zoals bijvoorbeeld de 'online ateliers'.

Een eerste hoogtepunt was toch wel het maken van het nieuwe programma. Ik had hierdoor de kans om met iedere deelnemer een babbel te doen over wat hun wensen zijn.

Daarnaast heb ik ook met de begeleiders kunnen babbelen over wat ze wensen. Dit alles in elkaar puzzelen en zien dat de deelnemers gelukkig zijn met het nieuwe programma, is echt wel een hoogtepunt! Want het is een hele puzzel om alles samen te brengen en het geeft veel voldoening als dit gelukt is. Ondertussen zijn we samen met de begeleiders opnieuw aan het werken aan een nieuw programma. Ik hoop ook hier weer alle deelnemers gelukkig te kunnen maken, dan ben ik dat ook!

Wat is nu het verschil tussen het werk in een tehuis of een dagcentrum voor een hoofdbegeleidster?

Het verschil is dat in een tehuis er

dag- en nachtopvang is. Het is meer thuis vervangend en daar komen heel wat andere taken bij. De hoofdbegeleidster van een huis moet een werkrooster maken met verschillende shiften (vroeg, late, nachten, weekends).

Er zijn ook veel meer huishoudelijke taken die geregeld moeten worden. Ook komen er bijvoorbeeld doktersbezoeken bij, kopen van kledij, ... De bewoners hebben ook hobby's die geregeld moeten worden. Dat zijn allemaal zaken die niet voor een dagcentrum zijn omdat de families deze taken opnemen voor de deelnemers die bij hun familie wonen.

In het dagcentrum is er dan meer ruimte om de zinvolle dagbesteding vorm te geven. We werken er aan de ontwikkeling van onze deelnemers (dat doet men in een tehuis ook natuurlijk, maar op een andere manier). Onze begeleiders kunnen zich volledig richten op zinvolle dagbesteding. We willen niet zo maar iets aanbieden, maar hier goed over nadenken en zorgen dat het zinvol is. Daarom hebben we een winkel, zo kunnen de dingen die we maken ook echt verkopen. De begeleiders van de huizen werken ook aan zinvolle dagbesteding, maar tussen het uitvoeren door van allerlei praktische taken. Voor hen ligt zinvolle dagbesteding meestal op andere vlakken.

Zo Nele, bedankt voor de tijd dat je aan ons spendeerde, en nog veel succes met jou verdere carrière als hoofdbegeleider. Jammer maar helaas mochten wij niet blijven want Nele moest gaan vergaderen, toch leerde we weer een beetje bij over het beroep hoofdbegeleider

Wij hopen alvast dat iedereen nu niet denkt dat een hoofdbegeleider meer dan één hoofd heeft, want dat is niet zo. Maar weet je wat? Elke begeleider steekt een beentje bij en dat is dan een goed team.

Een Mooi Toonmoment

Op een echte zonnige zondag was het voor sommige een spannende dag, want ergens in Geel stond er op een geheime locatie een toonmoment van het turnen op het programma.

Waar iedereen naar uitkeek was blijkbaar het hoogtepunt, namelijk het toonmoment van het turnen. Iedereen stond dan ook te trappelen voor de kinderen aan het werk te zien, gelukkig was niemand zenuwachtig.

De kinderen moesten op muziek koprollen, springen, over een Zweedse bank wandelen en trampoline springen. Soms leek het wel alsof sommige kinderen ook moesten dansen.

Het toonmoment werd afgesloten met een welverdiend applaus. De kijklustigen vonden het dan ook echt de moeite waard. Wij willen hierbij de turners en lesgevers van dienst een hele dikke proficiat wensen met hun uitstekende prestatie.

Ondanks het succes was er jammer maar helaas niet zoveel volk komen opdagen, maar er stonden wel genoeg fietsen, hopelijk brengt dit het volgende toonmoment meer mensen dan fietsen aanwezig.

Een leuk toonmoment, en een zonnige zondag. Meer hoeft een zondag toch niet te zijn? Of toch wel, want wij hadden een drankje wel gemist.

Een gezellige kermis dag

Naar de kermis gaan is elk jaar minder aantrekkelijk, dit komt niet alleen maar door de hoge prijzen van de attracties, want wij weten ook dat de kleine kermis- sen jammer maar helaas stilaan gaan verdwijnen. Toch zijn er kermissen die nog een hele tijd verder blijven bestaan, zoals palmen- markt.

De kermis is zoals wij weten van oorsprong een jaarmarkt ter gelegenheid van de wijdingsdag, of een andere feestdag van de parochiekerk. Vroeger was de naam van de kermis, kerkmis. Dit was de mis en het feest dat de mensen vierden op de dag dat de kerk geopend was. Dus eigenlijk het verjaardagsfeestje van de kerk in het dorp of in de stad. Ook kreeg de kermissen ook af en toe een naam. Bijvoorbeeld de St. Janskermis. Deze naam is afkomstig van de St. Janskerk.

Elk jaar opnieuw wordt er naar de kermissen uitgekeken, bij sommige niet voor de attracties maar wel voor de gezelligheid en de eetgelegenheden. Ook in Eindhout wordt er wekenlang naar uitgekeken.

Het weekeind na Pasen staat in Eindhout altijd bekend als het kermis weekeind. Ook dit jaar werd zoals gewoonlijk de kermis in het dorp van Eindhout opgesteld. Het was een gezellige drukte, maar gelukkig geen overrompeling zoals in oktober 2021.

Het weer was de kermis deze editie heel goed gezind, dit was voor de attracties, eetkramen en cafés een echte zegen want ook voor deze

mensen waren het de voorbije jaren moeilijk om te overleven, maar goed.

Dit keer waren er niet zoveel attracties aanwezig maar toch kon de pret niet op, en zeker niet bij de allerkleinste onder ons. Want de kinderen deden hun best om de lus te vangen op de paardenmolen of eentjesvangen, terwijl andere plezier maakte op een attractie die rond-draaide en het was niet de rups.

Wat het dan wel was? Dit moet je maar zelf raden. J Voor degene die eens graag door elkaar geschud werd waren botsauto's aanwezig. En wat denk je van heerlijke smoutebollen of een kermisfrietje? Want dit zijn ook hele aantrekkelijke eetkramen. Ook de liefhebbers die genoten van een terrasje was het een plezier om naar de attracties en het volk te kijken, en zeker met een overheerlijke paprika chips en een glaasje cola erbij.

Wat ook niet mocht ontbreken was het beloofde glaasje cava, dit smaakte onze hoofdredacteur heel goed af. J Gelukkig was hij nog nuchter genoeg om met de fiets terug huiswaarts te rijden.

Jawel, een leuke zondagse kermis, dat was een onvergetelijke kermisdag. Genieten op de kermis, met nadien nog frikadellen met krieken, en een stukje taart. Meer hoeft dat toch niet te zijn? Wij kijken alvast uit naar de volgende kermis, en hopen weer op een gezellige drukte, en vooral mooi weer.!

Familie Nieuws

EEN LEUK BEZOEKJE

Een goede vriendin moet je af en toe een bezoekje brengen, soms kan dat niet, wegens dat men te ver woont, of een vervelend beestje zoals het covid beestje de kop op steekt. Maar gelukkig bestaat er nog de sociale media en een telefoon om toch maar contact met elkaar te houden. Maar ooit komt er toch wel eens van om elkaar nog eens live te ontmoeten.

Lea zorgde in het verleden voor haar ouders in Eindhout, na het overlijden van haar ouders trok Lea terug naar het klooster waar ze voordien ook verbleef, dit klooster noemt De Jacht. Het klooster ligt in Heverlee te Leuven. Daardoor leerde Wouter Lea kennen, en meteen werd er een echte vriendschapsband gevormd tussen Wouter en Lea.

Na meer dan 2 jaar geen bezoek te brengen aan zuster Lea Sels, werd het eens tijd dat dit gebeurde. Dikwijls geplant Maar altijd stak het Covid beestje er een stokje voor.

Gelukkig was er niemand over dit stokje gestruikeld. J Want anders zou het misschien nog pijnlijk zijn. Maar goed, op donderdag 28 april was het uiteindelijk zover, eindelijk naar Heverlee, voor een bezoekje te brengen aan zuster Lea. Eigenlijk was het een grote verrassing voor Lea dat er nog andere mensen meekwamen, want Lea dacht dat

er maar één iemand ging komen.

Die bewuste donderdagmorgen, onder een sturende zon vertrok onze hoofdredacteur, samen met zijn 3 tantes omstreeks 10 uur naar Zammel om daar de bus te nemen richting Leuven. In het verleden gebeurde het wel eens dat Wouter met open blaren thuiskwam van het bezoekje aan Lea, maar dankzij het vele wandelen, en natuurlijk het goede werk van zijn kinesiasten was het dit keer niet het geval.

Na een ritje van Zammel naar Leuven station, kon het viertal hun benen even strekken, en was het wachten in de zon een feit, na enkele seconden was de volgende bus aangekomen.

Natuurlijk was het in deze bus minder rustig dan in de vorige, maar wat wil je? In een studentenstad als Leuven kan je dit uiteraard tegenkomen. Het viertal had gelukkig nog plaats.

Na eventjes in de bus te zitten was het tijd om uit te stappen.

Na bevraging aan een mede passagier en chauffeur stapte Wouter en zijn tantes een halte te vroeg uit, en moesten ze verder dan voorzien wandelen, gelukkig was het weer goed genoeg. Na even wandelen zag het viertal Lea al aankomen, dus moest degene die deze verrassing geregeld heeft voorop wandelen, zodat Lea niets door zou hebben. Gelukkig was dit het geval en was de verrassing compleet. Lea verjaarde die dag ook dus er werd voor haar gezongen, en het was een blij weerzien. Maar ze moesten nog eventjes door wandelen tot de jacht 500 waar iedereen kon rusten en natuurlijk ook eten en drinken.

Na het eten en drinken werd er nog gebabbeld. Na het betalen van de re-

kening en een sanitaire stop werd de wandeltocht terug ingezet. Onderweg werd er nog drinken gekocht, voor de droge kelen te smeren natuurlijk. Want van al dat wandelen krijg je wel dorst, en je moet ook veel drinken.

Eenmaal aan de bushalte, was het aanschuiven geblazen. Gelukkig kon iedereen in de bus geraken, maar het was alsof iedereen in een blikje sardine zat, J zo vol en druk was het in de bus. Je kon nog juist zitten, maar sommige moesten ook rechtstaan.

Gelukkig was het niet zover, eenmaal aan Leuven station aangekomen moest het viertal lopen om de bus niet te missen, want de bus was aan het wachten. Afscheid nemen kon dus niet, maar een goede dag en tot wederzien zeggen deed het viertal wel, en Lea natuurlijk ook.

Het was een hele leuke en genietbare dag. Wij hopen dat er nog vele uitstappen naar Lea volgen. Moe en voldaan kwam het viertal terug thuis. Het was een deugddoend bezoekje met alles erop en eraan. Nu hopen dat er snel een ander bezoekje wordt geregeld. Een goede vriendin mag je niet laten vallen, want anders moet er nog iemand van Eindhout naar Heverlee rijden om haar op te rapen. J En bij een val kan je nog pijn hebben, en dat is zeker niet de bedoeling. Wij kijken nu al uit naar het volgende bezoekje.

EEN GEZELLIGE NAMIDDAG

Op een prachtige zondag in april was het weer zover. De dag waar de kinderen al dagenlang naar uitkeek, dit omwille de zoektocht naar paaseieren en natuurlijk het feest zelf. Pasen is en blijft een traditioneel familiefeest. Met alle drukte als gevolg. Met natuurlijk de lekkere paaseieren. Wekenlang keken de kinderen er naar uit, zoals de traditie het wenst werd het weer voor de kleinste onder ons een echte zoektocht, naar de lekkere chocolade paaseieren.

Dit jaar was het voor de paashaas en paasklokken wel zoeken waar ze de eieren konden verstoppert, want het weer was uitstekend en konden de chocolade paaseieren plots chocolademelk worden. Gelukkig waren de klokken van Rome en onze goede vriend de paashaas zo slim om niet overal tegelijk langs te komen, zodat de eieren niet kunnen smelten.

Al van s' morgensvroeg begon de voorbereiding in de keuken op dit feest. Er werden 2 taarten gemaakt, namelijk een rabarbertaart en een plattekaastaart, na het maken van de taarten begon het werk om tijdens de namiddag te eten.

Dit was echt kermiseten, namelijk frikadellen met krieken. Het rollen van de frikadellen ging heel vlot, maar de pot krieken, tja dat is een ander verhaal.

Want deze pot ging eerst niet open, maar na enkele pogingen lukte dit toch. Gelukkig maar want anders zou er misschien een ongelukje gebeuren en zal het groen witte kledje misschien plotseling bruin zien vanachter. Dit was gelukkig niet het geval. J

Tijdens de namiddag kwamen de klokken en de paashaas langs, nadien was het wachten tot de 3 nichtjes arriveerde om de paaseieren te rapen. Gelukkig werd het wachten vlug beloond en kon het

rapen beginnen. Na het rapen werden de paaseieren op een eerlijke manier verdeeld, en werd de champagne ontkurkt.

Terwijl er sommige wiewerliefhebbers de aankomst van Parijs Roubex gingen volgen werd de tafel gedekt, want iedereen kreeg er honger van. De mensen genoten met volle teugen van de maaltijd, en natuurlijk ook van de taarten.

Er werd nog volop nagepraat, plotseling was het tijd voor de genodigden om terug naar huis te ke-

ren, en kon de afwas en opruim beginnen.

Gelukkig werd het tafelkleed nog grondig gepoetst door de nichten, zodat er tijdens het opruimen niet te veel werk was voor het tafelkleed af te wassen. Heel de familie genoot van deze mooie dag.

Pasen is dan wel een hele tijd voorbij, maar toch genieten wij nog altijd van dit feest. Lekker eten en nog wel buiten met echte lentetemperaturen, het is ooit met Pasen wel eens anders geweest.

Een zonnige en warme Pasen met een ouderwets Paasfeest. In het verleden mochten wij hier alleen maar van dromen door de gekende redenen. Heel veel mensen zijn hier echt jaloers op. Hopelijk zijn wij terug vertrokken voor elk jaar een ouderwets Paasfeest! Want jawel, het was een gezellige namiddag.

EEN WONDER VAN EEN BOERENZOON

Een eeuweling die al vele waters gezwommen heeft en nog altijd in goede conditie is, daar dromen de meeste mensen van. Er wordt wel eens gezegd dat een boerenzoon die zich goed verzorgd wel 100 jaar wordt, of dit echt wel klopt werd onlangs nog bewezen.

Nooit gedacht maar toch echt waar, hij is de enigste die is overgebleven, uit het gezin Helsen Van Reusel. Dit wisten de mensen uit Stelen maar al te goed.

Daarom vierde Stelen op 14 juli '22 een fiere honderdjarige, de trotse man van dienst was Marcel Helsen. Familie, vrienden en burens werden daarom uitgenodigd voor een echt groot feest met alles erop

en eraan.

Op 14 juli 1922 zag deze eeuweling het levenslicht in Eindhout Laakdal, wanneer deze goedlachse boerenzoon in 1946 op weg was naar Palmenmarkt leerde Marcel Sieke Mertens kennen, meteen sloeg de vlam in de pijp. Gelukkig moest de brandweer het vuur niet blussen. Want anders was het ook geen geslaagd huwelijk ge-

weest.

Marcel en Sieke bleven 72 jaar onafhankelijk samen, en kregen 5 kinderen en dan nog eens 2 gasten van het Geelse OPZ. Jarenlang was Marcel actief bij de fanfare van Eindhout, en natuurlijk ook met Sieke wekelijks bij het kerkkoor te Stelen.

Na het overlijden van Sieke in januari 2021, trok Marcel naar een woonzorgcentrum Zusterhof te Geel. Al wekenlang vooraf zorgde de 5 kinderen van Marcel voor de uitnodigingen, en natuurlijk ook een zaal. Ook werd er gezorgd voor mooi weer, en dat was het wel.

Vooraf werd de straat versierd met vlaggen, en nadien werd Marcel met een duo fiets opgehaald in het woonzorgcentrum, en naar Stelen gebracht door zijn zoon. Hij werd aan de feestzaal in Stelen verwelkomt door de buurtbewoners, met natuurlijk ook de bijhorende felicitaties.

De genodigden kregen allerlei hapjes te eten, zoals een minisoepje, een kaas-

kroket en nog veel meer. Ook werden er heerlijke ouderwetse nagerechten zoals rijstpap en chocolademousse uitgedeeld.

Marcel kreeg natuurlijk de meeste aandacht, maar ook de spannende rit van de tour de France kreeg een beetje aandacht. Want jawel, ook Marcel is nog altijd een echte sportfanaat. Je moet dus niet van de jongste zijn om sport te volgen.

Iedereen ging heel tevreden terug naar huis toe, en Marcel heeft samen met de genodigde dan ook van het feest genoten. Voor Marcel was ongetwijfeld het absolute hoogtepunt het spelen van de fanfare, want speciaal voor hem gaf de fanfare een optreden.

Een honderdjarige in de familie maak je niet vlug mee en zeker niet één zoals Marcel. Want hij is nog heel goed mee. Hopelijk komt er nog eens honderd jaar bij.

Wij willen hem hierbij nog een hele dikke proficiat wensen, nooit in zijn leven is er iets teveel geweest, en dit zal ook zo voor altijd blijven. Want hij is een wonder van een man, want van alles beleefd en meegemaakt, en dan gelukkig ook nog overleefd. Trouwens, eigenlijk is hij een echt wonder van een boerenzoon!

Sport Nieuws

Steeds meer Hooligans nemen intrek in voetbalstadions

In de voetbalwereld weten de mensen het wel, na jarenlang bijna geen hooliganisme meer zijn er terug meer heethoofden op de Belgische velden te betrouwen. Men denkt dat dit komt omwille dat de voetbalfans niet in de stadions werden toegelaten. Of dat wel echt zo is? Tja daar twijfelen wij aan, want de voetbalbond zit hier ook wel voor iets tussen.

Het is onwaarschijnlijk maar waar, het vechten in de stadions is echt wat niemand wil meemaken. Maar toch gebeurt dit terug. Tijdens het seizoen 2021-2022 was dit wel wekelijks het gespreksonderwerp.

En zeker op het einde van het seizoen, want in datzelfde seizoen mochten er zoals iedereen wel weet enkele wedstrijden ook geen publiek in de stadions aanwezig zijn, wegens de gekende redenen.

Eigenlijk lokt de voetbalbond de supportersrelen ook een beetje uit, want als voetbalfan mag je niet meer het veld oplopen als de voetbalploeg waar je fan van bent kampioen is.

Jawel, dan vraagt men naar relen. In de stadions moet je ook geen uit-

supporters tussen het thuispubliek plaatsen, en zeker niet bij risico wedstrijden. Dit probleem komt alleen maar in ons land voor, maar goed.

Wat men het laatste seizoen allemaal moet laten gebeuren hoort ook niet thuis op het voetbalveld, mede supporters uitdagen, met bier en houten planken naar de spelers gooien en natuurlijk de voetbalstadions afbreken. Neen, dit hoeft zeker niet in de sportwereld thuis. Hopelijk krijgen de daders een sanctie opgelegd want voetbal moet een feest zijn en ook blijven.

Dus rustig supporteren en geen hooligan spelen, dat is de boodschap voor de voetbalfans onder ons. Hooligans horen nergens thuis, want zonder het vechten is voetbal een mooie sport.

Een genietbare sport

Buiten in de natuur of binnen in de piste, het paardrijden zit de laatste jaren terug in een lift die nooit blijft stilstaan. Jawel, hierin kan je nooit in vastzitten, J elke paardensporter weet ook dat je met paarden nooit uitgeleerd bent, ook al ben je maar een beginnende ruiter of heb je al een beetje ervaring in de paardensport, je leert van paarden altijd bij.

Paardrijden is niet alleen maar genieten, maar ook leren, en aanvoelen wat je paard allemaal doet, want een ruiter moet het paard kunnen vertrouwen, maar ook het paard moet het vertrouwen delen aan degene die het paard berijdt. Want zonder vertrouwen kom je nergens.

In maart gingen wij op bezoek bij Philippe Jorissen te Wareme waar wij een afspraak hadden met een leuke dame. Toen wij arriveerde was deze dame nog aan het paardrijden, na het poseren voor de foto zette ze haar paard terug op stal, en stond ze ons te woord.

Wil je jezelf eens even aan onze lezers eens even voorstellen?

Ik ben Jelle Van Ouytsel, 37 jaar wonende te Paal-Beringen

Wat doe je in het dagelijkse leven zoal allemaal?

Ik ben werkzaam als erkend orthopedisch verstrekker in de bandagisterie, orthopedie en prothesiologie. Wat inhoudt dat ik allerlei orthopedische hulpmiddelen aanmeet en aflever aan de patiënt. Hierbuiten besteed ik mijn volledige vrije tijd aan mijn hobby waar ik je hieronder meer over vertel.

Wat zijn je hobby's?

Paardrijden (Dressuur)

Naar welke muziek luister je graag?

De hedendaagse muziek die je vooral op Q-music en MNM hoort, hoewel ik voor Rockmuziek ook wel te vinden ben.

Hoe en wanneer ben je voor het eerst in contact gekomen met paarden?

Ik ben altijd al een dierenliefhebber geweest, bij mijn ouders hebben we allerlei dieren gehad. Waaronder geitjes, konijnen, cavia's, hamsters, kippen en een hond maar nooit een paard.

Toen ik ongeveer 11 jaar was kreeg mijn beste vriendinnetje een paard. Vanaf dan ging ik zo nu en dan eens mee kijken en helpen bij de verzorging van haar paard. Al snel wou ik ook leren paardrijden en kreeg ik mijn eerste lesjes. Wat begon met 1 keer per

week werd met de tijd 4 keer per week. De microbe verspreidde zich verder.

Een jaar nadat ik afgestuurd was kocht ik mijn eerste paard. Calouschka van Den Dries. Zij was geboren en opgegroeid in de manège waar ik toen al jaren reed en ook les gaf. We hebben samen veel leuke momenten gehad. Ondertussen is ze 19 jaar geworden en staat ze samen met een pony 'Hidalgo' te genieten van haar oude dag.

Mijn paard Nobel, een ruïn van 8 jaar, heb ik sinds zijn 3 jaar gekocht en zelf opgeleid. Momenteel rijd ik hier wedstrijden mee op M niveau en hoop snel nationaal te kunnen starten. Hij staat gestald bij mijn trainer waar ik 2 keer per week les van neem.

Wil je aan onze lezers even uitleggen wat je zo leuk vindt aan paarden en het paardrijden?

Het leuke aan paardrijden is een band opbouwen met een zo krachtig, elegant, eerlijk dier en samen één worden. Dit is uiteraard het ultieme doel, de weg ernaartoe is heel moeilijk, vraagt veel toewijding, geduld, consequentie, veel liefde hebben voor je 'maatje' en beschikken over een goeie portie doorzettingsvermogen. Dat alles samen kan ik wel 'passie' noemen.

Je rijdt zelf ook paard, kan je even uitleggen aan onze lezers wat voor gevoel dit geeft?

Het correct en goed opleiden van jezelf als ruiter en je dressuurpaard gaat met vele ups en downs. Maar het gevoel dat het me geeft als de puzzelstukjes in elkaar vallen is als of ik de hele wereld aan kan.

Tijdens het paardrijden denk je aan niets anders meer, vergeet je even alle zorgen.

Wat is er eigenlijk zo bijzonder aan paardrijden?

Paardrijden is niet alleen de sport beoefenen. Het zet je als ruiter vaak met je voeten op de grond. Het

maakt je heel bewust van je lichaam en je gedragingen. Je leert jezelf tegenkomen en gaat hierdoor in het dagelijkse leven ook anders denken.

In de paardensport zeggen ze wel eens een goede ruiter valt wel eens van zijn of haar paard, is dat zo? Ben je zelf al eens van het paard gevallen?

Haha ja dat zeggen ze weleens. De meeste ruiters zullen al meerdere malen van hun paard gevallen zijn. Het leren paardrijden gaat met vallen en opstaan. Alleen hebben we meer als 1 leven nodig om het écht te kunnen leren.

Ik ben de tel kwijt maar ben al meermaals gevallen. Gelukkig ben ik er met een paar gekneusde ribben en blauwe plekken wel vanaf gekomen.

Wil je aan onze lezers eens even uitleggen wat je moet doen om niet van het paard te vallen tijdens het paardrijden?

De manier waarop je zit is enorm belangrijk. Goed diep in het zadel, rechtop en benen lang houden. Wanneer je paard bokt blijf je goed achterover zitten.

Indien je in de les van het paard valt moest je in het verleden met taart trakteren, is dat nu nog altijd het geval?

Haha dat klopt ja. Vroeger hadden we op vrijdagavond een vaste klik in de manège, degene wat toen van het paard viel moest trakteren op taart maar al snel werden dit bitterballen, dit smaakte beter bij een lekker drankje op vrijdagavond. Dit was dan onze 'straf', we moesten maar leren blijven zitten. :-)

Wat zijn de belangrijkste termen bij het paardrijden?

Voor mij zijn de belangrijkste termen oa. nageeflijkheid, voorwaarts-neerwaarts rijden, doorlaatbaarheid.

Het paard moet vertrouwen krijgen in de ruiterhand en deze accepteren. De ruiterhand moet een zachte ver-

binding vormen met de paardenmond. Het paard moet van achter naar voren gereden worden. Het moet actief zijn in de achterhand, los en ontspannen door zijn lichaam kunnen bewegen. Alleen zo kan je tot een harmonieus beeld komen tussen paard en ruiter. Als het ware of je samen aan het dansen bent.

In het verleden gaf je ook les, geef je nu nog les?

Klopt. Ik heb een tijdje lesgegeven en geholpen bij de G-paardrijlessen. Waaronder ik ook vele leuke uurtjes met jou besteed heb.

Ondertussen geef ik al lang geen les meer. Ik heb een drukke job en besteed verder al mijn tijd aan de verzorging en het rijden van mijn eigen paarden.

Wat is het makkelijkste en het moeilijkste aan paardrijles geven?

Het gemakkelijkste is samen met de ruiters uw ervaring delen in datgene wat je graag doet. Zo bekijk je het lesgeven niet als werk maar als hobby.

Het moeilijkste vond ik anticiperen op de ruiter enerzijds en het paard anderzijds op dat moment. Paarden hun emoties kunnen van dag tot dag verschillen en zo is dat ook voor de ruiter. Je moet je ruiter juist kunnen inschatten en ook het gedrag van je pony of paard kunnen lezen.

Heb je je al eens moeten boos maken tijdens het lesgeven?

Haha, boos maak ik me niet snel maar het gebeurde wel eens dat ik mijn stem wat luider liet klinken. Als je ruiter bijvoorbeeld niet luistert.

Wat mag je wel en niet doen tijdens de les?

Je mag niet teveel babbelen tijdens de les. Je moet je voldoende kunnen concentreren zodat je alle signalen van je paard kan voelen en hierop anticiperen.

Heb je ooit ook al eens ruiters moeten klaarstomen voor bijvoorbeeld de Olympische Spelen?

Neen, helaas heb ik hier zelf geen ervaring in en kan ik ook zelf nog heel veel leren.

Wat is het verschil tussen lesgeven aan mensen met een beperking en zonder beperking?

De glimlach op het gezicht van een ruiter zien en zien hoe ze plezier hebben in het rijden is super maar bij mensen met een beperking gaat het vaak over meer aspecten. Neem nu personen die zich verbaal niet kunnen uiten, of bij personen met autisme is het super fijn te zien hoe ze in het gezelschap van een paard tot rust komen en openbloeien. Ook bij personen met spasticiteit zie je na een half uurtje op de rug van een paard hoe ze tot ontspanning komen. Dit is meer dan alleen maar lesgeven en vaak heel hartverwarmend.

Tot slot, mogen wij ook weten hoe lang je nog met het paardrijden wil bezighouden?

Ik ben hier nu ongeveer 27 jaar mee bezig en zolang ik fysiek en mentaal nog kan paardrijden zal ik hiermee doorgaan. Het is een passie voor mij en kan me geen leven zonder bedenken.

Plotseling ontdekte Jelle dat haar paard in het zweet stond, daarom kreeg het paard een mooi jasje aan, en namen wij afscheid van haar. Jelle bedankt voor de tijd en moeite en tot de volgende keer

Jawel, een trouwe viervoeter moet je als ruiter hebben; Maar als de ruiter twijfelt rond zichzelf kan dit voor problemen zorgen. Dus zoals wij ook weten moet je het vertrouwen in alles wat je doet hebben.

Met dit gedacht trokken wij tevreden en wel trokken wij naar onze volgende opdracht Het paardrijden is een sport zoals een andere, maar je kan er zo van genieten en je kunt ook veel praten tegen je paard, maar toch is en blijft dit een echte sport om te genieten.

Een echt kippenvelmoment

Een klein ploegje dat kampioen speelt is een wonder, en zeker als men dan overgenomen wordt en in moeilijke omstandigheden verder moest werken naar de toekomst. Dit overkwam ook KVC Westerlo. In mei 2019 nam Erçan Oktay de ploeg over, niemand wist wat de nieuwe eigenaar van plan was, maar zijn visie was om samen met Hasan Çetinkaya en Wim Van hove de ploeg terug naar eerste klasse te brengen, en dit binnen de 3 jaar.

Sommige mensen kon deze uitspraak niet geloven, het was dus in spanning wachten wat er met de ploeg zou gebeuren, het gelaat van de club werd behouden, en er kwam terug geld meer geld binnen. In het eerste seizoen onder de nieuwe eigenaars was het te merken dat de ambitie hoog gelegd was.

De voorbije seizoenen liep het telkens mis, dus het moest tijdens het seizoen 2021-2022 gebeuren, en dit was ook het geval. We keren even terug naar die bewuste 2 april.

KVC Westerlo speelde in Lommel, en kreeg niet voldoende tickets, om alle supporters toch de wedstrijd te laten volgen plaatste men een groot scherm aan 't kuipje.

Het was die dag een echte winterdag, maar toch daagde er vele supporters op en het podium stond al klaar voor de spelers te ontvangen.

Westerlo kwam al vlug op 0-1. Na het missen van een strafschop gaven de Kemphanen net voor rust hun voorsprong uit handen, en werd het

zelfs nog 2-1. Deze stand bleef en Westel dus nog geen kampioen. De ontgoocheling trof de Westelse supporters heel diep.

Maar als Deinze punten nam van RWDM was het ook geklonken, dus spraken de naar Lommel meege-reisde fans de volgende dag af om in het themacafé de wedstrijd tussen Deinze en RWDM samen te bekijken, en jawel, Westerlo was alsnog kampioen. Want Deinze versloeg RWDM met 3-0.

De ontlading bij het laatste fluitsignaal bij de Westelse delegatie was enorm, maar wat wil je? Na 5 jaar in het vagevuur staat KVC Westerlo terug tussen de grote ploegen. Er werd dan ook uitbundig gevierd, maar de grote viering met alle supporters moest nog georganiseerd worden,

na enkele weken in spanning wachten werd er een datum bekend gemaakt, namelijk 14 mei '22.

Op een zonovergoten zaterdag was het eindelijk zover, de grote kampioenenviering. Het feest begon met een huldiging aan het gemeentehuis, de spelers en bestuursleden vertrokken samen met de kampioenbeker in een open bus vanuit 't Kuipje in stoet met de supporters 1 kilometer verder waar men aan het gemeentehuis werd ontvangen, door burgemeester Guy Van Hirtum.

Voor iedereen was er gratis drank en pensen voorzien, en dit laatste zonder appelmoes of brood. Dit moest je maar verzinnen, J ten minste als je graag iets erbij wou eten. Maar goed, volgens Guy wist te vertellen aan de honderdtal opgekomen Westelse supporters was het al de 5de keer dat KVC Westerlo aan het gemeentehuis werd ontvangen wegens hun prestatie. De blije en trotse fans hadden natuurlijk ook blauw en geel Bengaals vuur bij.

Na een kleine receptie in het gemeentehuis zelf werd de spelersgroep uitgenodigd om het gulden boek te komen tekenen. Daarin had GvA-striptekenares Sylvia Tops uit Heultje (Westerlo) een verstripte versie getekend van een foto geno-

men tijdens het kampioensfeest na de laatste wedstrijd van het seizoen in 't Kuipje. Alle spelers kregen nog een ingekaderd exemplaar van de tekening cadeau.

De feestmeester van dienst, namelijk schepen Filip Verrezen overtuigde enkele spelers om een liedje aan te heffen. De klassiekers "En allemaal samen! Wij zijn van de Kempen. Wij zijn van Westerlo, We eten geire pensen. En we komen met de vloo! passeerden vlotjes de revue.

Die pensen, authentieke zwarte beulingen, waren beschikbaar voor wie er zin in had. Gele en blauwe rook zorgden voor nog wat meer ambiance.

Na de huldiging was het tijd voor aan "t kuipje handtekeningen te verzamelen van de kampioensploeg en het bestuur. Voor degene die ingeschreven hadden konden genieten van een overheerlijke bbq. Nadien werd er nog gedanst en gezongen tot in de vroege uurtjes

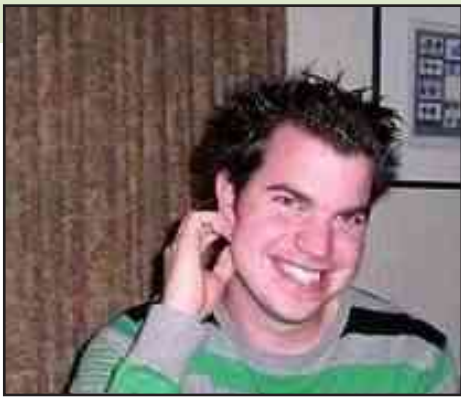

Jawel, een echt kippenvelmoment, dat was deze huldiging. Nu hopen dat KVC Westerlo in eerste klasse blijft met vele uitschieters tegen de toppers. Komaan Westel laat 't kuipje terug spoken zoals vanouds.

Een succesvol toernooi

Het is al jaren geleden, maar toch vergeten wij hem niet. Als begeleider werkte hij in het Eepos Dagcentrum Vogezang, en in zijn vrije tijd nam Michiel Nys eerst de taak als trainer op zich. Al snel werd hij de overkoepelende coördinator van deze G ploeg.

Deze taak vervulde hij met veel trots. Onder zijn impuls groeide het G voetbal van KVC westerlo in een snel tempo uit, van een ploegje met minder dan 10 spelers tot een immense organisatie van bijna 50 spelers met 6 trainers.

Plotseling kreeg Michiel een hersentumor. Na een lange strijd sloeg het noodlot op 23 maart 2013 toe. Want op deze datum was hij op 24-jarige leeftijd jammer genoeg overleden.

Dit was een echte mokersla voor iedereen die hem kende, maar dit niet alleen. Want ook bij KVC Westerlo heeft hij een leegte achtergelaten. In 2007 werd voor het eerst een geweldige G-ploeg bij KVC Westerlo opgericht, en groeide alsmaar uit tot de ploeg van nu. Om Michiel te blijven herinneren wordt er elk jaar opnieuw de Michiel Nys cup georganiseerd.

Nu ja, elk jaar opnieuw is ook niet waar. Want de voorbije 2 jaar werd dit telkens uitgesteld door de in-

middels wel gekende redenen, maar goed. Dit jaar werd het wel een hele speciale editie, want de spelers van de eerste ploeg hadden een uitdaging met de G ploeg begaan.

Als men de kaap van 700 spelers die dag behaalde gingen er enkele spelers van het eerste elftal training komen geven, want tijdens het seizoen wist de eerste ploeg niet dat dit

altijd veel volk naar 't kuipje lokte. Zoals andere jaren werd de kaap van 700 voetballers vlot overschreden en werden deze spelers getraakteerd op een online training. Jawel, met de technologie van tegenwoordig kan dit allemaal. Nadien werden er nog enkele wedstrijden onder elkaar gespeeld, en kregen de spelers nog een medaille en een zakje met snoepgoed erin.

Het was een leuke dag, zoals Michiel ook was. Iedereen genoot hiervan en dacht natuurlijk ook aan Michiel. Het was een succesvolle editie, met veel volk en lachende gezichten, soms werd er wel eens een traantje weggepinkt, en zeker bij het ophalen van herinneringen aan Michiel, wij kijken nu al uit naar de volgende editie.

Project Uit Handen Genomen

Brussel heeft een mooi project uit handen genomen, want het Nationale voetbalstadion komt er jammer genoeg voorlopig niet. Waarom is voor iedereen nog onduidelijk. Want het huidige Koning Boudewijnstadion ook de Heizel genoemd, voldoet al jaren niet meer aan de veiligheidsvoorschriften.

De hoofdstad van ons land kon in 2021 tijdens het Europees kampioenschap voetbal heel veel volk over de vloer krijgen, want indien er een nieuw stadion was zou ons klein landje één van de landen zijn geweest die enkele wedstrijden mocht organiseren.

Dit was voor de voetballiefhebbers een hele mooie en leuke gelegenheid

om ook eens voor andere landen te supporteren, en ook andere voetballers aan het werk te zien. Jammer genoeg denken de mensen die hiervoor staan niet aan de voetbalfans en alles wat er rond draait.

Maar dat niet alleen, want stel je voor dat het dak van een tribune plotseling naar beneden duikt tijdens een voetbalwedstrijd, wie zal voor deze kosten opdragen? En wat als er mensen gewond of zelfs dood zijn? Het kan zomaar gebeuren,

maar eigenlijk mag je hieraan niet denken.

De meeste mensen denken hier niet over na, maar het Koning Boudewijnstadion is eigenlijk klaar om afgebroken te worden, want het moet toch gerenoveerd worden, zo moet de persruimte en de kleedkamers als eerste aangepakt worden. Ook de trappen van de tribunes moeten een leuning krijgen en niet zo gevaarlijk gemaakt worden, en voor mensen met een beperking mogen er op de Heizel ook wel eens enkele aanpassingen komen

Wij weten ook dat het Koning Boudewijnstadion tot het officieus aller slechtste voetbalstadion van Europa behoort, maar toch vindt de stad Brussel dat dit stadion blijkbaar nog goed genoeg is, want anders zou je denken dat men in Brussel een mooi project aannemen.

Verschillende voetbalploegen zijn ook geïnteresseerd om eventueel in het nieuwe voetbalstadion te spelen maar toch krijgt ons land dus geen nieuw voetbalstadion voorgeschoteld, en onze Rode Duivels blijven dus jammer genoeg in dit stadion spelen.

Wat ons land nodig heeft krijgt het jammer maar helaas niet, wij hopen dat de mensen die hiervoor staan eindelijk opstaan en hieraan iets veranderd. Want jawel, een nieuw stadion moet er toch komen. Dus besteed wat meer aan de dingen die er moeten komen en wat minder aan de rest. Zo kom je het verst. Zo'n mooi project uit handen geven, neen dit doe je niet!

Een geweldig feest in Herentals

Wat een Tour De France kregen wij dit jaar! Vele mensen zagen het niet aankomen, maar onze Wout Van Aert deed het zoals wij weten uitstekend en nam de groene trui mee naar huis. Met een beetje geluk kon hij zelfs de Tour De France ook nog winnen. Misschien is dat wel wat overdreven, maar toch is dit het geval.

Wekenlang stond Herentals tijdens de Ronde van Frankrijk op zijn kop, niet dat iedereen onderste boven moest hangen, J en maar goed ook. Want anders zag Herentals er nogal uit.

Op donderdag 26 juli kleurde Herentals helemaal groen. Want 'de groene held' kwam naar Herentals toe. Dit voor zijn groene trui te vieren en ook een wedstrijdje te koersen.

Omwille de grote verwachtingen in goede banen te lijden werden alle politieagenten uit Herentals bijeengeroepen, en al maar goed ook want er waren maar liefst 40,000 mensen aanwezig.

Bij het aantreden van Wout op de markt ging Herentals uit de bol, plotseling klonk er een luide knal. Het was alsof er ergens in de buurt een aanslag werd gepleegd, gelukkig was dat niet zo maar toch brak er bij som-

mige mensen paniek uit. Waarschijnlijk was dit een afleiding. Want zonder het goed en wel te beseffen werd het startschot gegeven voor een onvergetelijke avond.

Een wedstrijd zonder de groene trui kon niet, dus moest Wout zijn groene trui aantrekken en natuurlijk ook zijn koersbroek, want zonder koersbroek aan kan je niet goed koersen.

De organisatoren trommelde voor deze wedstrijd ook de eerste gele truidra-

ger van de tour 2022 namelijk Yves Lampaert uit de trommel, en van al het harde trommelen kwam ook Matieu Van der Poel uit de trommel tevoorschijn, en dit met nog andere renners. Wat er allemaal uit een trommel tevoorschijn komt tijdens het trommelen weet je nooit. J Maar voor heel Herentals was er maar één echte winnaar, en hij won ook, namelijk Wout Van Aert.

Zo beleefde Herentals een nooit gezien volksfeest, iedereen stond te dansen en Wout Van Aert te roepen, en nu hopen op eindwinst in de Tour De France van 2023! Wout, wij willen je hierbij nog een dikke proficiat wensen met je groene trui, en denk aan één ding als je in de eindwinst gelooft kan je de tour zeker en vast winnen.

Ontspanning

ZOEKERTJES

In deze rubriek vinden jullie de belangrijkste zoekertjes terug. Dit kan alles zijn, hopelijk vinden wij alles wat er gezocht wordt.

EEN GROTE VLAGGENSTOK

Heb je dit toevallig op overschot? Laat dan zo vlug mogelijk iets weten aan onze redactie.

EEN LEUKE MEDEWERKER VOOR ONZE REDACTIEPLOEG VERDER UIT TE BREIDEN

Ben je jong en heb je talent? Dan is dit zeker iets voor jou, je werkt zoveel mogelijk samen met de hoofdredacteur en de rest van de medewerkers via mail en beslis zelf met af en toe een overleg met de hoofdredacteur wat je in de krant zet.

EEN PRIVÉCHAUFFEUR

Ben je graag op de baan, of tussen het volk? Dan is dit zeker iets voor je, bedoeling is wel dat je 24 op 24 uur beschikbaar bent.

EEN ECHTE WANDELLIEFHEDER

Onze hoofdredacteur is op zoek naar iemand die met hem mee wil wandelen, hij moet meer met zijn stokken wandelen, maar heeft daar een andere persoon bij nodig voor het geval hij zijn evenwicht verliest en hem te corrigeren en aangeven als hij zijn stappen niet klein genoeg neemt.

BEGELEIDER VOOR DE WEDSTRIJDEN VAN KVC WESTERLO OP VERPLAATSING

Ben je een grote voetbalfan van KVC Westerlo, en wil je graag als begeleider naar de uitwedstrijden? Dan is de hoofdredacteur altijd kandidaat.

EEN LEUK EN AANGENAAM GEZELSCAP

Ga je graag op vakantie, maar mis je iemand die graag mee met je op vakantie wit? Onze hoofdredacteur is altijd geïnteresseerd.

Heb je interesse?

Of heb je één van onze zoekertjes?

**Mail dan naar volgend mailadres:
redactiewg@gmail.com**

WOORDZOEKER

J	F	M	O	B	O	W	Z
D	C	W	A	P	P	I	B
K	A	L	H	O	D	T	Q
H	X	T	E	L	I	C	L
L	A	L	I	K	E	T	D
R	W	E	S	B	S	R	G
O	R	E	T	L	T-	I	O
L	Y	G	S	S	S	N	L
E	M	K	E	E	I	Z	M
N	O	S	X	R	Q	O	E
O	N	G	S	N	Z	G	N
X	E	E	E	L	O	F	W
Y	L	H	K	N	L	D	I
D	A	R	U	S	K	X	A
E	B	P	Y	P	Q	V	L
K	L	K	A	F	D	R	N
S	V	E	E	R	L	E	V

Kan je de volgende woorden vinden?

Geel

Diest

Balen

Olen

Genk

Heist

Veerle

Olmen

